

Velké překvapení

W. D. Frazee

Copyright © 1979 Mountain Missionary Press
Harrisville, New Hampshire, Vytiskeno v U.S.A.

Předmluva

Páteční večerní setkání ve Wildwoodském sanatoriu jsou vždy vrcholným zážitkem celého týdne. Stíny v zelených údolích se prodlužují, slunce zapadá za hory a z malé kaple stoupají k nebi tóny hudby a zpěvu. Lidé z mnoha míst se sjíždějí, aby se připojili k místní bohoslužbě a naslouchali strhujícím kázáním bratra Frazeeho.

Sedm z těchto jeho kázání bylo přepsáno a začalo kolovat pod názvem „**Série západů slunce**“. V poslední době jsme pocítili potřebu spojit tato kázání do tematických celků do knížek „**Velké překvapení**“ a „**Postavte si novou archu**“. Modlíme se, aby obsah následujících stránek byl požehnáním pro všechny, kteří je budou číst.

Warren C. Wilson, výkonný vicepresident
Wildwood Sanatorium Incorporated

POKOJ A BEZPEČÍ

Toto je první z řady úvah na téma „Velké překvapení“. Jedná se o událost, která již brzy dopadne na obyvatele tohoto světa. Jak se na tuto událost můžeme připravit? Náš základní text je 1. Tes. 5:2-6. „Sami přece dobře víte, že ten den Páně přijde jako přichází zloděj v noci. Až budou říkat: „Je pokoj, nic nám nehrozí“, tu je náhle přepadne zhouba jako bolest rodičku, a neuniknou. Vy však, bratři, nejste ve tmě, aby vás ten den mohl překvapit jako zloděj. Vy všichni jste synové světla a synové dne. Nepatříme noci ani temnotě. Nespěme tedy jako ostatní, ale bděme a budme střízliví.“

Povšimněte si slov **náhle** a **jako zloděj v noci**. Den Páně přichází jako velké překvapení pro obyvatele tohoto světa. 8. svazek „Svědectví pro církev“ k tomu na str. 37 dodává: „Obyvatelé tohoto světa se brzy setkají s velkým překvapením.“ Text na str. 28 navazuje podobně: „My, kteří známe pravdu, bychom se měli připravovat na to, co má brzy jako velké překvapení dopadnout na tento svět.“

Apoštol Pavel však říká: „**Vy však, bratři, nejste ve tmě...**“ Boží děti chodí ve světle. A tak to, co překvapí svět, nemá překvapit nás. My máme vědět, co přichází a připravit se na to. Jestliže se ale nepřipravíme, budeme polapeni do pasti. My víme, co je před námi, právě z toho důvodu, abychom se na to dokázali připravit.

V textu, který jsme právě četli, se nachází jeden velmi zajímavý fakt týkající se doby této události. „**Až budou říkat: „Je pokoj, nic nám nehrozí, tu je náhle přepadne zhouba.**“ Některé překlady překládají „pokoj a bezpečí“. To jsou dvě slova, se kterými se dnes můžeme velmi často setkat i ve sdělovacích prostředcích. Phillipsův anglický překlad Bible uvádí: „**Jste si dobře vědomi toho, že den Páně přijde tak nečekaně, jako noční vloupání do domu. Když budou lidé říkat „klid a bezpečí“, zastihne je katastrofa. A v Novém anglickém překladu můžeme číst: „Když budou hovořit o pokoji a bezpečí, tehdy na ně náhle přijde pohroma.**“ Nejsou snad pokoj a bezpečí právě tím, o čem se dnes tak často hovoří?

Dovolte mi zaměřit vaši pozornost ke dvěma velkým světovým mocnostem, které stojí (a i nadále budou stát) u zrodu těchto proklamací o pokoji a bezpečí. První z nich je **římský papež**, tou druhou pak **Spojené státy americké**. Otevřeme-li Bibli v knize Zjevení, zjistíme, že celá její 13. kapitola je věnována představení těchto dvou velkých sil. První část této kapitoly pojednává o šelmě – a my dobře víme, že tato šelma v podobě levharta představuje papežství. Ve **verši 3.** čteme, že **jedna z jejích hlav vypadala jako smrtelně zraněná, ale ta rána se zahojila.** A co pak? „**Celá země v obdivu šla za tou šelmou.**“ Nepochybně jsme všichni pomysleli na tyto verše, když papež konal svou historickou cestu na půdu OSN – jako vyslanec pokoje. Pokoj a mír je přece to, po čem svět touží.

Další část 13. kapitoly knihy Zjevení je věnována bytosti se dvěma rohy. Co představuje tato bytost? Jsou to Spojené státy americké, které jsou v této kapitole zobrazeny, jak podávají ruku papežství. Právě toto se děje přímo před našima očima. Nepřehlédněte tyto dva důležité body: papežství se ujímá

iniciativy ve světovém mírovém hnutí a USA současně hovoří o zajištění světové bezpečnosti – což je obojí velkou touhou současné generace.

Obě tyto lidské touhy se doplňují a vzájemně spolu souvisejí. Na co myslí lidé při vyslovení slova bezpečnost? Přemýšlejí o současném světě, o materiálním bohatství, o tom, jak o ně bude v nemoci či ve stáří postaráno. Jednoduše řečeno: přemýšlejí o všem, co přispívá k zajištění jejich života na této zemi. A nyní je zde program, který má zajistit obyvatelům USA nové jméno – právě díky zajištění bezpečnosti. USA ovšem proklamují, že toto zajištění bezpečnosti se netýká jenom jejich země, ale platí i pro všechny ostatní obyvatele tohoto světa. Jedná se tedy o obrovský a ambiciózní celosvětový program.

Třináctá kapitola knihy Zjevení ukazuje papežství a Spojené státy americké, jak si podávají ruce ve velkém programu, který má zahrnout celý svět. „**Budou před ní klekat všichni obyvatelé země.**“ Před šelmou, tedy před papežstvím. A šelma se dvěma rohy je právě tím, kdo přiměje celý svět, aby toto učinil. Dvanáctý verš v této kapitole uvádí: „**Z pověření té první šelmy vykonává veškerou její moc. Nutí zemi a její obyvatele, aby klekali před první šelmou, které se zahojila její smrtelná rána.**“ Důvodem, proč se dnes lidé o tyto dvě velké mocnosti zajímají, je to, že usilují o zajištění pokoje a bezpečnosti, což posléze vede ke sjednocování ve všech oblastech života. Podívejme se např. na společný evropský trh. Na čem je tento trh založen? Je založen na pokoji a bezpečnosti.

Co je důvodem pro sjednocování v oblasti práce a obchodu? Co je základem ekumenického hnutí? Proč se církve snaží spojovat ve svém úsilí? Kvůli zajištění míru a bezpečí. A mnozí si opravdu budou myslet, že své problémy vyřeší právě díky existenci těchto sdružení. S papežstvím a USA ve vedení si celý svět (ovšem na velmi krátký čas) bude myslet, že klidu a bezpečí bylo dosaženo – nebo téměř dosaženo.

Nyní si povšimněme, jak na toto všechno odpovídá v Izaiáši v 8. kapitole Bůh. Je to úžasné! Oči proroka hledí přes všechna staletí až do naší doby. **Izaiáš 8:9-10** „**Běsněte si, národy (Bible kralická uvádí „Puntujtež se, lidé“, anglický překlad pak „shromažďujte se, národy“), zděsíte se, naslouchejte, všechny daleké země (v tom jsou celé Spojené národy), přepásejte se, zděsíte se, přepásejte se, zděsíte se. Dohodněte se, dohoda bude zmařena, mluvte si, ani slovo neobstojí, neboť s námi je Bůh - Immanuel!**“ To znamená s pozůstatkem Božího lidu, s těmi, kteří zachovávají Boží přikázání a víru v Ježíše.

Povšimněte si nyní, že oni nemají být účastni v těchto sdruženích – to je právě ta věc, na kterou chci upřít vaši pozornost. **Izaiáš 8:11-12** „**Toto mi pravil Hospodin, když mě pevně uchopil svou rukou a varoval mě, abych nechodil cestou tohoto lidu. Neříkejte zrada (v anglickém překladu spolek) všemu, čemu říká zrada tento lid, a čeho se bojíte, toho vy se nebojte a nestrachujte.**“ Co ovládá tento lid? **STRACH!** Strach z jejich neuspokojených potřeb, strach z války, strach z mnoha dalších věcí. S papežem a USA v čele musí dojít ke globálnímu sjednocování. Církve i obchodní sdružení, národy, doslova celý svět se musí spojit dohromady.

Boží lid se o tom všem ovšem dozvěděl už předem: **Izaiáš 8:12-14** „**Neříkejte spuntování, když lid ten praví spuntování, aniž se jako oni**

strachujte, nerci-li, abyste se děsiti měli. Hospodina zástupů samého posvěcujte, on budiž bázeň vaše i strach váš. On vám bude svatyní a místem bezpečí.“

A tak v 16. a 17. verši se říká: „Zavaž osvědčení (v ekumenickém překladu svědectví), zapečeť zákon mezi učedníky mími.“ Zde jde o poselství o zapečetění, sobota je znovu v zákoně zdůrazněna. 17. „Pročež očekávati budu na Hospodina, kterýž skryl tvář svou od domu Jákobova, na něj, pravím, čekati budu.“ Zatímco celý svět vzhlíží ke sdružením a uniím, které se navzájem spojují, aby vyřešily problémy lidstva a zajistily pokoj a bezpečnost, Bůh říká svému lidu: „Nespolčuj se s nimi, dívej se vzhůru, pohlédni na Hospodina“. Podívejme se, jak se to odráží v Izaiáši 45:22 „Obrátte se ke mně a dojdete spásy, veškeré dálavy země. Já jsem Bůh a jiného už není.“ Právě zde máme řešení problému. Toto je víra, která spasí Boží lid a přenese nás přes ono „velké překvapení“.

Obrácení se k Bohu. Tedy právě opačný směr než vzhlížení ke člověku, které znemožňuje všem světovým seskupením vyřešit jejich problémy. Americká společnost, jakkoliv veliká, nemůže odstranit problémy člověka. Jak říká Duch proroctví: „Zápasí zbytečně, aby obchodní operace upevnili na bezpečnější základ.“ 9T 13. Vlády tohoto světa nemohou vyřešit materiální problémy, budou-li sledovat plány, které sledují. A ještě méně je možné, aby papežství vyřešilo duchovní problémy lidí – jsou-li jím lidé vychováváni k tomu, aby, na místo ke Kristu, vzhlíželi ke člověku.

A tak poselstvím pro dnešek, jak nám je Bůh dal ve své knize, je: „Pohleď, tvůj Bůh.“ Všimněte si, jak to formuluje v Lukášově evangeliu ve 21. kapitole, kde ukazuje na historické zničení Jeruzaléma a dobu temna a přechází až k době konce. Ve 25. verši říká: „Budou znamení na slunci, měsíci a hvězdách“ – viděli jsme je? Ano, ta znamení se už ukázala. „A na zemi úzkost národů, bezradných, kam se podít před řevem valícího se moře. 26 Lidé budou zmírat strachem a očekáváním toho, co přichází na celý svět.“ Lidé budou zmírat strachem a očekáváním toho, co přichází na celý svět. Zde je zmíněn opět STRACH. Ten ovládá dnešní lidi, ty, kteří by před pár lety ani neuvažovali o tom, že by naslouchali papeži, ale nyní jsou ochotni ho následovat. Proč? Bojí se totiž něčeho, o čem se domnívají, že je to daleko horší než papežství.

Ježíš říká, že lidé v těchto posledních momentech dějin „budou zmírat strachem a očekáváním toho, co přichází na celý svět.“ Když se budeme dívat na to, na co se dívají oni, budeme se bát jako oni a budeme se spolčovat do výše zmíněných seskupení. Dostaneme se do situací, kdy si budeme myslet, že jedinou cestou, jak se dostat z problémů, je zapojit se nějakým způsobem do těchto společenství. Co však tady říká Ježíš? Luk. 21:28 „Když se toto začne dít, napřimte se a zvedněte hlavy, neboť vaše vykoupení je blízko.“

Brzy, velice brzy, budou všichni lidé tohoto světa rozděleni pouze do dvou táborů, na ty vzhlížející k člověku a na ty patřící k Bohu, na ty, kteří se dívají kolem sebe, a na ty, kteří hledí vzhůru. Právě zde je ona dělící čára. Nyní se nabízí otázka. Zná-li Bůh budoucnost a ví-li, že toto všechno přichází, jakým způsobem bude vychovávat svůj lid? Nebude to výchova, která pomůže vzhlížet vzhůru, vzhlížet k Bohu, na místo ke člověku? A jak to uskuteční? Podívejme se společně na tuto otázku.

Když se dostaneme do těžkostí a najdeme určitý způsob, jak ten problém vyřešit, a pak se tento problém znovu objeví a my opět použijeme stejný způsob, jak jej vyřešit, nevytváříme si postupně ZVYK, když takto pokračujeme den po dni? Nebude to složité se změnit? Představte si, že mám žízeň. Pomyslím si, kde asi najdu nějakou vodu? Někdo odpoví: „Tam v kuchyni je kohoutek, jen si posluž!“ Zítra opět dostanu žízeň a znovu si řeknu: „Kde dostanu nějaký nápoj?“ „Ó, ano, minule jsem dostal napít v kuchyni.“ A tak tam jdu znovu. A když už to budu dělat několik dnů po sobě, stane se to téměř automatickým návykem. Souhlasíte se mnou?

Když si tedy vytvoříme zvyk, že lidé musí řešit naše problémy, ať se týkají čehokoli, co pak bude zabudováno do našeho charakteru? Závislost na kom? Závislost na lidech. A tak, máme-li jakýkoli problém, drazí přátelé, ať je finanční, zdravotní, emocionální, ať souvisí s naším občanským, rodinným či náboženským životem, anebo čímkoli jiným, ďábel mobilizuje všechny svoje síly, aby nás v takové situaci dostal právě na to místo, kde se vyskytne nějaký člověk nebo skupina lidí, kteří tento náš problém mohou za nás vyřešit, a to především tehdy, jsme-li ochotni utratit za to nějaké peníze. A tak jsou plakátovací plochy, novinové stránky, rozhlasová i televizní vysílání úplně zaplaveny těmito „řešeními“, které denně působí na oči i uši miliónů lidí. Jedná se o neustálé „vymývání mozků“, ke kterému v dnešní době právě dochází. Boží způsob výuky je však jiný, když Mu budeme naslouchat, On nás bude učit něco zcela jiného. **Izaiáš 45:22 „Obraťte se ke mně a dojdete spásy, veškeré dálavy země. Já jsem Bůh a jiného už není.“** Toto máme dělat, a to jak ve věcech malých, tak ve věcech závažných.

Nyní mi dovoluňte dotknout se jednoho velmi praktického bodu. V knize **Cesta ke zdraví a životní harmonii** se píše: „**Máme sklon vzhlížet pro podporu a pochopení, namísto k Ježíši, k našim přátelům a známým.**“ Ano, naší přirozenou tendencí je hledět na lidi. Dělá to každé malé dítě. A je to naprosto v pořádku. Každý z nás si někdy narazil palec a utíkal s nářkem za maminkou. Je to v pořádku, když to tak dělá malé dítě. Je ale také spousta dospělých, mí drazí přátelé, kteří v těžkostech nedokáží přemýšlet o ničem jiném, než o tom, že se utečou o pomoc k nějaké jiné lidské bytosti. A všechny jejich „vrby“ nejsou samozřejmě jen v římské církvi. Téměř všichni členové lidské rodiny se obracejí s prosbou o pomoc k nějakému jinému člověku, pokud někoho takového mají. Máme-li však obstát v onom dni „velkého překvapení“ a nebyt zničeni, budeme se muset naučit vzhlížet k Bohu a ne k člověku.

A tak tedy sledujte se mnou, jak nás Bůh přivádí k této zkušenosti. „**Bůh, skrze svou milost a věrnost, často dovoluje těm, ve které jsme vložili svou důvěru, aby nás zklamali. Můžeme se tak naučit, jak zrádné je důvěřovat v člověka a činit ho naší záchranou.**“ MH 486. Jaký je tedy onen jediný způsob, jakým nás Bůh může tuto lekci naučit? Tím, že dovolí, aby nás lidé zklamali. Už jste se někdy v nějakém člověku zklamali? K čemu to všechno mělo být dobré? **Jeremiáš 17:5.7 „Proklet buď muž, který doufá v člověka, opírá se o pouhé tělo a srdcem se odvrací od Hospodina. Požehnán buď muž, který doufá v Hospodina, který důvěřuje Hospodinu.“**

Brzy, když ono velké překvapení zaplaví svět, když lidé pochopí, že byli svedeni do záhuby drakem, šelmou a falešným prorokem, právě tím, že oni hovořili o POKOJI A BEZPEČNOSTI, tehdy to pro ně bude STRAŠLIVÉ PROBUZENÍ. Od východu na západ se projeví velké zděšení, hrůza se rozšíří

od jednoho pólu k druhému. Celý svět bude v naprostém zmatku. Zemětřesení, krupobití, strašlivé bouře. Všechny cesty k ničení budou otevřeny. Ale pozor! Uprostřed všech těch ničivých vlivů můžete slyšet píseň zůstatku Božího lidu: „**Bůh je naše útočiště i síla, pomoc v soužení vždy velmi osvědčená. Proto se nebudeme bát, byť by se i převrátila země.**“ Žalm 46:1-2.

Ať se stane cokoli, nespolehejme se na lidi. Vlády se rodí a zanikají, naše bezpečnost však na nich nespočívá. Až bude onen velký náboženský vůdce, který vedl lidi k přestupování Božího zákona, svržen a celý svět se bude – jako při Francouzské revoluci bortit, - **naše naděje je v tom člověku ve svatyni, v Ježíši Kristu,** který řekl v Izaiáši 45:22 „**Obraťte se ke mně a dojdete spásy, veškeré dálavy země.**“

Jak už jsem předeslal, On nás na ten den připravuje. A tak tedy, když vás dnes někdo zklame, vzpomeňte si, k čemu je to dobré. Pokud se jedná o velké zklamání, pak jsme dostali velkou lekci, pokud je malé, pak se nám dostalo alespoň malého ponaučení. Krok za krokem se učme nestavět na člověku, ale na Ježíši Kristu. Tím se připravujeme, abychom mohli obstát, když padne velký Babylon, jako mlýnský kámen, hozený do moře. Boží děti budou stát naprosto bezpečně, protože jejich kotva drží pevně v nebeské svatyni.

Modlitba: „Drahý Otče, moc Ti děkujeme za to úžasné světlo proroctví, svítící nám na cestu, která je před námi. My si volíme být těmi, kteří jsou učeni Bohem. I když celý svět hovoří o pokoji a bezpečnosti, dej nám ten PRAVÝ pokoj, který přichází jen od Tebe Jediného. Dej nám to pravé bezpečí, které je k nalezení jen u Tebe. Ať jsme připraveni na zklamání tohoto světa, protože naše kotva je v nebi. Pro Ježíšovu slávu. Amen.“

CENA POKOJE

Dnes máme druhou lekci na téma „Velké překvapení“. Z 1. Tes. 5:2 se dozvídáme, že „**den Páně přijde jako přichází zloděj v noci.**“ Co budou lidé říkat před tím, než dojde k onomu velkému překvapení? 3 „**Pokoj, bezpečí**“ anebo, jak uvádějí jiné překlady, „**je pokoj, nic nehrozí.**“ Zamýšlel to tak Bůh, aby byl jeho lid nadcházející katastrofou zaskočen? Ne! Ve 4. verši můžeme číst: „**Vy však, bratří, nejste ve tmě, aby vás ten den mohl překvapit jako zloděj.**“ Nás tedy nemá toto velké překvapení zaskočit.

Máme-li však být zachráněni, musíme být připraveni. Nemusíme rozumět tomu, co vede svět do nadcházející katastrofy, máme však být ochráněni nejen od jejích následků, ale i od všech jejích příčin. To je ostatně důvodem našeho studia – porozumět hlavním příčinám, které svět vedou k Harmagedonu.

8. kapitola Izaiáše zmiňuje, že strach z války a z neuspokojených potřeb vede lidi k tomu, že se zapojují do rozsáhlých spolků. Bůh však jasně říká, že Jeho lidé nemají do těchto seskupení vstupovat. Zatímco lidé ze světa hledají záchranu ve spolcích, Boží lid se má dívat kam? – Vzhůru ke Kristu! To je jediná správná odpověď. Hledíme-li na člověka, problémů přibývá. Upřeme-li zrak k Bohu, problémy se ztrácejí. Tomu se však musíme učit každý den prostřednictvím našich vlastních zkušeností.

V časopise Review and Herald ze 4. listopadu 1965 byla uveřejněna pozoruhodná zpráva o tom, co řekl jeden přední římsko-katolický kardinál, když komentoval papežovu návštěvu USA: „Bylo překvapivé, že na protest proti

papežově návštěvě se nezvedl žádný hlas. Ještě nedávno, před deseti lety, by byla návštěva papeže v USA považována za útok, dnes však přináší jeho ochota přijet vesměs kladné emoce. Lidé mají takový strach před válkou, že jsou ochotni zkusit doslova cokoliv.“

Tento kardinál možná vyslovil větší pravdu, než si sám uvědomoval. Ukázal totiž na jádro věci. Svět nemotivuje k vítání papeže upřímné obracení se k Bohu ani náboženství v pravém slova smyslu. Pravou motivací, která stojí v pozadí, je **STRACH!** V **Izaiáši** čteme v 8. kapitole o tom, co Bůh říká svému lidu: „**Čeho se tento lid bojí, toho vy se nebojte a nestrachujte.**“ Bojíme se války? Ne. Náš Otec je přece Králem celého vesmíru. Povšimněte si, jakou hroznou cenu platí a i nadále budou platit, hnáni strachem z války a z nenaplnění svých potřeb lidé tohoto světa. Prodávají své duše za porci „čočkové kaše“, ze které ve skutečnosti vůbec neochutnají. Ezau dostal alespoň čočku, kterou chtěl, lidé tohoto světa však nedostanou vůbec nic.

Co vlastně prodávají, aby získali tento iluzorní pokoj? Čeho se vzdávají, když přijímají vedení římského papeže? „**Budou před ní klekat všichni obyvatelé země.**“ „**A celá země v obdivu šla za tou šelmou.**“ Zj. 13:8.3. Verš 12 ukazuje, že USA nutí celý svět, aby přijal vedení papežství. Jaká je však cena za toto všechno?

Příslaví 23:23 hovoří právě o tomto problému: „**Pravdu získej a nekupči moudrostí.**“ V anglickém překladu: „**Kup pravdu a neprodej ji.**“ Dá se pravda koupit a následně prodat? Jak vidíme, tak ano. Ve **Zjevení 3:18** říká věrný svědek: „**Radím ti, abys u mne nakoupil zlata ohněm přečištěného, ... bílý šat, ... a mast k potření očí.**“ Tato mast symbolizuje rozlišení dobrého od zlého. Nakup pravdu, ale jestliže jsi ji už jednou koupil, neprodávej ji. To je velmi vážná chyba, kterou dnes dělají mnohé sbory. V období reformace mužové jako Luther, Zwingli, Kalvín, Knox či Wesley skutečně „nakoupili pravdu.“ A to je vedlo k oddělení se od Říma. Dnešní protestantské sbory však toto slavné dědictví rozprodávají. Prodávají pravdu, pro kterou jejich otcové obětovali vše. To je cena, kterou platí, aby si získali přízeň Říma i jeho ochranu v případě III. světové války.

Víte o tom, že některé z křesťanských věrouk jsou nyní revidovány? Místo „**Bible je Boží slovo**“ zní revidovaný citát „**Bible obsahuje Boží slovo.**“ Povšimněte si této malé změny. Kterému z těchto dvou citátů věříte? **Jan 17:17** říká: „**Tvoje slovo je pravda.**“ Bible je slovo Boží. Mezi těmito dvěma učením je obrovský rozdíl, přátelé. Mnohé moderní změny ve svém konečném důsledku oslabují víru protestantů v Písmo.

Boží služebnice E.G. Whiteová nám vysvětluje, proč její kniha „Vítězství lásky“ pojednává o sporech, ke kterým docházelo v minulosti, o odpadnutí v prvních stoletích, o vzniku papežství, době temna i o reformaci. Důvodem je jednoduše toto: „Co bylo, bude zase.“ Poslední konflikt, do kterého právě vstupujeme, je vyvrcholením staletí se vleklých sporů. Jedná se stále o jednu a tutéž záležitost. Ony neviditelné moci jsou stále tytéž. A Řím, který odváděl křesťanský svět od Bible a nastolil papeže jako reprezentanta Ježíše Krista, Řím, který v době temna zabíjel Boží svatý lid, je tím samým Římem, pod jehož vedením se celý svět sjednotí v posledním boji proti zbytku lidu Božího.

Na straně 102 knihy Vítězství lásky se dozvídáme o Janu Husovi, který byl upálen na hranici proto, že se stal reformátorem. Jan Hus byl původně

příznivcem papežství, když však studoval Bibli, došel k určitému závěru – a já bych chtěl, abyste si právě tohoto závěru povšimli. „Ne církev hovořící skrze kněží, ale Bůh hovořící v Bibli je tím jediným neselhávajícím Vůdcem.“ Zde se nachází onen podstatný rozdíl mezi římským katolicismem na jedné straně a pravým protestantismem na straně druhé. Toto je ta pravda, kterou protestanti vyprodávají, aby si zajistili přízeň papežství. A k tomuto kompromisu je vede STRACH. Strach před terorismem, strach z bídy i strach z války.

Nyní si povšimněte postoje pravých věřících v době, kdy se papežství formovalo. Vždy zde byla hrstka věrných, kteří nedrželi krok s biskupem římským a jeho hierarchií. „Pro udržení pokoje a jednoty byli ochotni udělat jakýkoli ústupek – v souladu se zachováním jejich věrnosti Bohu. Cítili však, že nelze obětovat principy pro zachování pokoje – cena by byla příliš vysoká. Měla-li být jednota zajištěna pouze za cenu kompromisu s pravdou a spravedlností, pak ať je raději válka.“ Vítězství lásky, str. 45. Toto bylo postavení skutečných Kristových následovníků ve všech dobách: nevytvářet zbytečné problémy, nelpět na nedůležitých drobných odlišnostech, když však dojde na životně důležitý princip, žádná, jakkoliv líbivá ekumenická myšlenka není ospravedlněním pro výprodej pravdy.

V 17. kapitole Janova evangelia je zaznamenána vroucí modlitba našeho Spasitele za jednotu mezi Jeho následovníky. V téže modlitbě se však nachází rovněž text, který jsme již četli: **„Posvěť je pravdou, Tvoje slovo je pravda.“** A tak před dnešním protestantským světem stojí velká otázka. Co je důležitější, pravda nebo jednota? A jsou dnes celé miliony těch, kteří jsou ochotni prodat pravdu, aby si zajistili jednotu.

Pro církve i svět by bylo dobré, kdyby ony principy, které v minulosti motivovaly věrné duše, ožily v srdcích Božího lidu. To jediné, co nás zachrání před tím, abychom byli pohlceni světovým hnutím za pokoj a bezpečnost i ekumenickým hnutím, je láska pro pravdu. Je lépe, aby byla válka, než abychom se vzdali Pravdy. Naše touha po pokoji nesmí nikdy zajít až do ochoty činit kompromisy na této základní rovině. A toto by se mělo projevat v každém detailu našeho osobního života. Zvykneme-li si na obětování principů, jen aby o nás druzí přemýšleli dobře, jsme na cestě k Římu. Není o tom žádných pochyb. Ostatkem Božího lidu budou ti, kteří **zvítězili skrze krev Beránka a slovo jeho svědectví, ti, kteří nemilovali své životy tak, aby se zalekli smrti. Zjevení 12:11.**

Na straně 49 knihy Vítězství lásky čteme o odpadnutí v prvních stoletích: „Téměř nepostřehnutelně si pohanské zvyky našly cestu do křesťanské církve.“ Jak k tomuto kompromisu došlo? „Téměř nepostřehnutelně.“ Je to, jako když padá soumrak. Temnota sestupovala na křesťanský svět téměř nepostřehnutelně. To je ďáblova hra: posunovat hranice směrem ke světským praktikám pouze malými krůčky – tak, že na toho, který se bude některému z nich bránit, budou ostatní hledět jako na fanatického, bezdůvodně tvrdého člověka.

Tento kompromis nezačíná vždy v přímém protikladu k tomu, co řekl Bůh. „Řím začal nařizováním toho, co Bůh nezakázal, a skončil zakazováním toho, co Bůh výslovně nařídil.“ Vítězství lásky, str. 290. Řím začal doporučovat věci, o kterých Bůh výslovně neřekl, že by se neměly dělat. Sem patří například vánoce, jako oslava Kristova narození, či velikonoce, jako oslava

Jeho vzkříšení. Nachází se někde v Bibli verš, který by říkal: „Neoslavujte narození Krista, neoslavujte Jeho vzkříšení?“ Nenachází. Řím tedy začal zaváděním věcí, které nebyly v Bibli přímo zakázány, ale skončil zakazováním toho, co Bůh lidem jednoznačně nařídil. Zjevným příkladem je sobota. Když si lidé zvyknou přijímat za náboženské vůdce ty, kteří jim říkají více, než učí Bible, nevyhnutelně skončí činěním toho, co je v Bibli zakázáno. A to je cesta, po které protestantismus jde již mnoho let.

„Při hledání přízně v očích světa zaslepila falešná shovívavost protestantským církvím oči. Nevidí nic jiného, než že je správné věřit nejmenšímu zlu.“ VL 571. To je zodpovědné za současný postoj protestantských církví k papežství. Dnes je v těchto církvích populární poplácávat se po zádech (v současné době jsou k tomu vedeni dokonce i adventisté sedmého dne), získávat si populární přízeň v duchu ekumenického hnutí. Mnozí i v nejznámějších církvích jsou připraveni přijmout adventisty sedmého dne jako součást velkého křesťanského světa. Ale stejný duch, který je vede, aby nás přijali, je vede také k přijetí Říma. Musíme velice pečlivě zkoumat ruku, která je k nám natažena. Nesmíme zapomínat na to, že ta samá ruka se natahuje také směrem k Vatikánu. Nelichoťme si, když se jedná o záležitosti základních kompromisů. Ruka, která je natažena směrem k Římu, nás nakonec uchopí, ale ne, aby nás přijala, ale aby nás srazila.

Potřebujeme nahlédnout hlouběji do svého srdce, abychom viděli, jestli je tam něco, pro co je tento duch kompromisu přitažlivý. Jsme už unaveni ze všech těch válek a ze vší té dřiny? Toužíme po vysvobození, prodáváme pravdu jen proto, abychom toto vysvobození získali? Vzdáme se toho, čemu věříme, ubereme Božímu slovu na vážnosti? Bůh chraň!

Již jsem se zmínil o tom, že svět nedostane ani onu čočkovou kaši, za kterou se prodává. Tento svět prodává pravdu, aby si koupil pokoj od římského papeže. Podívejte se však, co najde, až se probudí z tohoto těžkého snu: „**A viděl jsem dravou šelmu a krále země i jejich vojska shromážděná, aby vytrhli do boje proti jezdcí a proti jeho vojsku.**“ Zj. 19:19. A tak, zatímco národy tohoto světa následují přelud míru, kráčejí po cestě k největšímu boji všech dob.

„**A hle, z úst draka i z úst dravé šelmy a z úst lživého proroka vystoupili tři nečistí duchové, podobní ropuchám. Jsou to duchové d'ábelští, kteří činí zázračná znamení. Vyšli ke králům celého světa, aby je shromáždili k boji v rozhodující den všemohoucího Boha.**“ Zjevení 16:13-14. Povšimněte si výroku v 7. svazku Svědectví na straně 182: „**Svět je naplněn bouří, válkou a rozporů. Přesto se lidé sjednotí pod jednou hlavičkou papežské moci, aby se postavil proti Bohu v osobě Jeho svědků.**“

Na krátký čas bude tento svět sjednocen. Další věta říká: „**Tyto svazky jsou stmeleny tím největším odpadlíkem.**“ „**Pod hlavičkou papežské moci se všechny národy sjednotí, aby se postavily proti Bohu, v osobě Jeho svědků.**“ Kde budeme stát my, ty a já? Na jedné nebo na druhé straně, jiná možnost není. Buď budeme s Ježíšem a Jeho církví ostatků s plným vědomím stát za tím, co říká Boží slovo a Desatero ve své plnosti, nebo budeme ve velkém populárním hnutí, které prodává pravdu, aby si za ni koupilo mír. Pravdu sice prodají, ale míru se jim nedostane. „**Až budou říkat `je pokoj, nic nehrozí', tu je náhle přepadne zhouba jako bolest rodičku, a neuniknou.**“ 1. Tes 5:3.

Ó přátelé, když Boží hlas udělá konec zajetí Jeho lidu, když Jeho Zákon bude vidět na obloze, nastane příšerné probuzení mezi těmi církvemi, které se společně sjednotily v kompromisu, aby nakoupily pokoj. Svazek, který velký odpadlík stmelil dohromady, se rozpadne na kousičky. Velké město bude rozděleno a ruka každého člověka se pozvedne proti jeho bratru. O tomto hrozivém obrazu čteme ze Zjevení 16 a z Jeremiáše 25, čteme v knize Vítězství lásky v kapitole „Zpustošení země“ – rozklad civilizace, církve v chaosu, věřící vrhající se na kněze a kazatele. Celý svět bude znovu uvržen do scén Francouzské revoluce. Pokoj? Ó, ne! Pokoj ne. **Obětování pravdy nemůže nikdy přinést pokoj.**

A tak pro vás i pro mne znamená tak mnoho odpověď na tuto otázku: „Milujeme pravdu natolik, abychom byli ochotni za ni i zemřít a pro ni žít? Nebo jsme ochotni ke kompromisu?“

Modlitba: „Drahý Pane, vepiš nám svoji pravdu do srdce. Vlož lásku k ní hluboko do našich srdcí, abychom byli raději ochotní zemřít, než obětovat jedinou zásadu. V Ježíšově jménu. Amen.“

PAST

„Den Páně přijde jako přichází zloděj v noci“ – náhle, neočekávaně. Co budou lidé říkat? „Je pokoj, nic nehrozí. A tu je náhle přepadne zhouba... a neuniknou.“ 1. Tes 5:2-3. Toto všechno nám však bylo řečeno předem, abychom tomu mohli uniknout.

Chtěl bych zdůraznit jeden důležitý fakt: Světlo, které máme, není světlem o budoucích událostech. Ježíš říká: „Syn člověka přijde v hodinu, kdy se toho nenadějete.“ Luk 12:40. Světlo, které nám Bůh dal, nám nemá umožnit dívat se vpřed a odhadovat, ke kterému datu Kristus přijde, anebo kdy dojde k ukončení doby milosti či pádu Babylona. Víme, že žijeme v době konce. V této době však žijeme již řadu let. Máme určité poznání o tom, jak budou probíhat nadcházející události. Ale oním velkým světlem, které nám Bůh dal, je informace o tom, jak se vyhnout takovým zkušenostem a takovému postoji, který přivede Babylon do oné nadcházející hrozivé krize. Někteří říkají: „Pokoj a bezpečí, pokoj, nic nehrozí.“ A jak jsme studovali v minulé přednášce, další jsou ochotni zaprodat pravdu, aby mohli pokoj získat. Tento postoj vysvětluje onen velký zájem o papežovu návštěvu OSN. Celý svět jde za šelmou. Domnívají se totiž, že je ochrání od strašlivé atomové války. Proto jsou ochotní vzdát se rozdílu ve svém učení, proto jsou ochotni obětovat pravdu, ve snaze získat mír, který by ona domnělá jednota měla přinést. Jak jsme však již mohli poznat, jejich zklamání bude veliké.

Lidé nemluví jen o klidu a míru, ale i o „bezpečí“. To jsou slova, se kterými se dnes často setkáme. Lidé se domnívají, že papež jim zajistí klid. K USA pak vzhlížejí jako ke světovému vůdci, který vyřeší problém bezpečnosti.

V Lukášově evangeliu ve 21. kapitole jsou zaznamenána Ježíšova slova k učedníkům na Olivetské hoře, kde je varuje, podobně jako Pavel Tesalonické, před nadcházející krizí. „Budou znamení na slunci, měsíci a hvězdách a na zemi úzkost národů, bezradných, kam se podít před řevem valícího se moře. Lidé budou zmírat strachem a očekáváním toho, co přichází na celý svět.“ Luk 21:25. Ve svém popisu druhého příchodu Ježíš varuje učedníky od 34. verše:

„Mějte se na pozoru, aby vaše srdce nebyla zatížena nestřídmostí, opilstvím a starostmi o živobytí, a aby vás onen den nepřekvapil jako past.“ Zde nemluví Ježíš jen ke svým učedníkům, promlouvá i ke každému z nás.

Neboť onen den přijde na všechny, kteří přebývají na zemi. Ježíš mluví o čase, kdy přijde náhlá, neočekávaná katastrofa, která bude pro mnohé velkým překvapením. Co však přivádí obyvatele tohoto světa právě do takového stavu? Je to způsob, jakým jedí, pijí, pracují, způsob, jak odpočívají. Jednoduše řečeno, jak žijí. Nejde o to, že by se neřídili nějakým rozvrhem. Jejich životní styl je však vede ke strašnému zklamání při Harmagedonu, k oné hrozné ztrátě iluzí, kdy se to vše, na co vynakládali svoji energii, před jejich zraky rozpadne na malé kousky. „**Města národů se zřítíla.**“ Zj. 16:19. Apoštol Jan říká, že vše bude ve troskách. A proto Ježíš varuje: „**Mějte se na pozoru, aby vás onen den nepřekvapil jako past.**“ Luk. 21:34. A já chci zdůraznit nejen to, že to přijde v den, kdy to nebudeme čekat, ale ještě dříve než samotný Harmagedon.

Jako past – nebo také jako léčka – přijde ten den na všechny, kteří přebývají na zemi. Všichni, kteří se na této zemi zabydleli, se do této pasti chytanou. A chytají se už nyní. Toho bychom si měli být vědomi. Proto Ježíš ve 36. verši varuje: „**Budte bdělí a prostě v každý čas, abyste měli sílu uniknout všemu tomu, co se bude dít, a mohli stanout před Synem člověka.**“ Neříká: „Sledujte kalendář, abyste zjistili, který den Ježíš přijde, a pak se dali na útěk.“ Díky Bohu můžeme žít v tomto světě bez toho, že bychom jím byli nakaženi. Můžeme chodit kolem pasti a ne být přitom do ní chyceni. Není to nádherné? Jedná se o Boží plán. Když Jej budeme poslouchat, On nás ochrání.

Pro mnoho lidí tohoto světa znamená „bezpečí“ peníze a věci, které se za ně dají koupit. Lidé touží po penězích, protože peníze zajišťují společenské postavení. Lidé chtějí být „někým“. Touží po drahém automobilu, na který se budou jejich sousedé dívat se závidlivě. Nicméně onou pastí není drahý automobil, nákladný dům či extravagantní nábytek. To ne! Skutečnou pastí je jejich postoj, jejich myšlení, které jim dává, že po těchto věcech touží, a to za každou cenu. A na jednoho, který uspěje, připadá stovka dalších, kteří se do této pasti chytí, aniž by se jim vůbec něčeho dostalo. Chytí se na háček, na kterém vůbec nic není. Ale ať se chytí na háček, kde něco je či kde nic není, podstatné je, že se chytí.

Povšimněte si, jak dobrý je Bůh, který nás před všemi těmito nástrahami varuje. „**Zbožnost, která se spokojí s tím, co má, je už sama velké bohatství. Nic jsme si totiž na svět nepřinesli, a také si nic nemůžeme odnést.**“ 1. Timoteovi 6:6-7. Ať už tedy půjdeme cestou proměnění nebo hrobu, nevezmeme si s sebou žádné zlato tohoto světa, žádný automobil ani drahý nábytek. „**Máme-li jídlo a oděv, spokojme se s tím.**“ 1. Tim 6:8. Většina lidí je dnes nespokojena. Je přitom celkem jedno, jestli jsou chudí nebo milionáři, tito lidé stále nebudou spokojeni. Upadli do pasti nespokojenosti, neklidu, sobectví, závidlivosti, chamtivosti. Jsme my spokojeni? Chodíme-li ve světle, tak jsme. Všichni máme jídlo, oblečení a střechu nad hlavou. A s tím máme být spokojeni. Chvála Pánu!

A nyní k věci: „**Kdo chce být bohatý,**“ – tedy ne pouze ti, kterým se to podaří, ale všichni, kteří po tom touží – „**upadá do osidel pokušení.**“ 1. Tim. 6:9. Zde je totéž slovo, které čteme ve 2. kapitole Lukášova evangelia – které má význam „past“. „**Kdo chce být bohatý, upadá do osidel pokušení a do mnoha**

nerozumných a škodlivých tužeb, které strhují lidi do zkázy a záhuby.“ 9. verš. Tito lidé se pomalu potápějí.

Člověk se může utopit v medu stejně jako v moři. Může se sice jednat o „sladkou“ smrt, člověk je však tak jako tak mrtvý. Někteří lidé tak bláznivě tonou ve škodlivých vášních tohoto světa. Měli bychom jim závidět? To ne, spíše je můžeme litovat. A měli bychom se za ně modlit.

„Kořenem všeho toho zla je láska k penězům. Z touhy po nich někteří lidé zbloudili z cesty víry a způsobili si mnoho trápení. Ty však se tomu jako Boží člověk vyhýbej! Usiluj o spravedlnost, zbožnost, víru, lásku, trpělivost, mírnost.“ 1. Tim 6:10-11. Vidíme, jak Ježíš v těchto verších ukazuje na past, které bychom se měli vyhnout, a na cestu světla, po které bychom měli jít. Vykročme na ni tedy. Jak budeme reagovat?

Nikdy v celých lidských dějinách netonulo tolik lidí v dlužích. Podívejte se na auta jezdící po našich ulicích. Kolik z nich je zcela splaceno? Pouhých pár. A než se leasing uhradí, je třeba je vyměnit za nový model – a celý kruh začíná znovu. To je však pouze začátek. Nejedná se jen o auta, ale i ledničky, rádia, televizory, hi-fi věže, nábytek, cestování, prostě cokoli, co je dnes na splátky.

Bůh nám dává v listu Římanům 13:8 následující radu: „Nikomu nebudte nic dlužni, než abyste se navzájem milovali, neboť ten, kdo miluje druhého, naplnil zákon.“ Ano, je to tak. Nikomu nemáme nic dlužit, až na jednu výjimku „abyste se navzájem milovali“. Ano, my dlužíme lásku každému člověku, a tuto lásku máme neustále splácet. Bůh nechce, aby jeho děti byly zadlužené. On chce, aby jeho děti byly šťastné. A dluhy nečiní člověka šťastným. Mnoho lidí spáchalo sebevraždu právě kvůli tomu, že se na ně náhle svalila hora dluhů jako lavina. Jak jen to člověka sžírá. Někdo řekne: „Zdá se, že některé lidi to neobtěžuje.“ Tím větší škoda, o to větší neštěstí. V jejich případě dluh působí jako anestetikum, jako nějaký bolest tlumící prášek. Ale jejich působení je vyvoláno uměle a tělu ubližuje.

Máme i více rad ohledně této záležitosti: „Ať se nyní všichni co nejupřímněji snaží vyvarovat chyb minulosti. Ať se chrání jako plotem z ostnatého drátu před sklonem ke dluhům.“ 7T 236. Postavte tedy kolem sebe plot z ostnatého drátu. Nechci, aby to někdo špatně pochopil. Jsou případy, kdy nám Pán jasně naznačil, že je v pořádku vypůjčit si, např. abychom mohli začít provozovat instituci, která by byla činnou v Jeho díle. I sestra Whiteová si jednou vypůjčila peníze a dokonce i splácela úroky, aby mohlo být dostavěno místo pro shromažďování a pro rozběhnutí nového sanatoria. V těchto případech však měla jistotu, že dluh bude splacen. Takové výjimky však neruší pravidlo, kterým je: „Nikomu nebudte nic dlužni.“ Pokud máte nějaké dluhy, zbavte se jich co nejdříve a již se více nezadlužujte. To je jeden ze způsobů, jak neupadnout do výše zmíněné pasti.

Dovolte mi to znázornit. Jeden člověk slyší poselství Boží pravdy. Chce svítit sobotu, ale ztratil by kvůli tomu práci. Podobné případy jsme slyšeli tak před desítkami let. Dnes ale existuje něco, co dělá celou situaci daleko složitější. Byla doba, ve které když člověk chtěl zachovávat sobotu, ztratil své zaměstnání. Ale i když přišel o práci, alespoň to co měl, bylo jeho vlastní. Ta doba je téměř za námi. Dnes člověk, který chce zachovávat sobotu a ztratí práci, přichází do rizika, že ztratí vše, co investoval do svého vlastnictví, nábytku i automobilu. Žije totiž pod stínem dluhů. Vidíte, jak to satan

naplánoval, aby pro lidi ztížil jejich krok víry? Nashromáždil proti nim hromadu dluhů.

V Božím díle je to stejné. Někdo od Boha obdrží povolání, aby se zapojil do díla jako kolportér, někdo aby šel do jiného odvětví samofinancující misijní práce. Má však spoustu dluhů. Milí přátelé, kdybychom viděli, kolik lidí dnes ráno pracuje, aby se mohli dostat z dluhů a mohli začít pracovat pro Boha, to množství by nás překvapilo. Dábel je ale známý lovec, a když je má jednou v pasti, nerad je pouští zpět.

Slyšel jsem mladé lidi říkat více než jedenkrát: „Hned jak budu mít auto“ nebo „Až budu moci dělat to nebo ono, pak budu pracovat na plný úvazek pro Boha.“ A tak se dostanou do dluhů a jsou v nich drženi někdy až do konce života. Někdy se z toho konečně vyplatí, ale to zřídka tehdy, kdy si mysleli, že se jim to podaří. Je v tom něco, co funguje jako past.

Jiným důvodem, proč lidé touží po penězích, jsou jejich vášně. Člověk si myslí, že když má peníze, může si koupit cokoli, co chce jíst, cokoli, co chce pít. Nemusí se v ničem omezovat. Když jde o jeho oblíbenou vášeň, myslí si, že je správné si v ní užívat. Ať už jsou jeho chutě a požitky jakékoli, peníze jsou tím prostředkem, který mu to zabezpečí. Ale Ježíš říká, že tito lidé se topí v nerozumných a škodlivých tužbách. Proč, přátelé? Protože se honí za penězi, jako za tím klíčem, který uspokojí jejich požitky. To je jeden z dalších důvodů, proč je to třeba SPRÁVNĚ PŘEHODNOTIT.

Důvodem, proč někteří lidé budou v nebi, je to, že je Bůh ve svém milosrdenství nechal chudé, aby neměli peníze pro své přílišné vyžívání. Když nám Bůh dal určitou míru NEDOSTATKU, může to být to, co udrží naši mysl čistou, tak, abychom se mohli zamyslet a vyvarovat se satanových léček.

V naší první přednášce jsme si všimli, že tato vášeň po míru a bezpečnosti vede lidi do formování mnoha sdružení a spolků. Izaiáš říká národům a lidem tohoto světa, že když si budou hovět v tomto řešení svých problémů, najdou jediné zklamání. Bůh říká svým dětem – „Nechodte tou cestou.“

„Tento svět je divadlem a jeho obyvatelé herci, kteří se připravují sehrát jejich roli v posledním velkém dramatu. V těchto velkých masách lidí není žádná jednota, kromě té, ve které se lidé sdružují, aby uskutečnili své sobecké cíle. Bůh tomu přihlíží.“ 8 T 27. Všimli jste si, že ta jediná jednota, které dosáhli, byla aby si prosadili svou. Každý člověk, který vstoupí do nějakého spolku si myslí, že to je způsob, jak získat mnohé výhody. „Svět není dán do rukou lidem, i když Bůh nechává v některých obdobích vládnout určité znaky zmatku a nepořádku. Síla zespondu působí, aby uvedla na scénu poslední velká jednání tohoto dramatu. Satan, přicházející jako Kristus, pracuje se vší paletou svodů k nespravedlnosti na těch, kdo se sdružují v tajných společnostech. Ti, kteří se podřizují pouze sdružením, plní nepřítelovy plány. Příčinu bude následovat důsledek.“

Lidská přestoupení dosáhla téměř svého vrcholu. Svět je naplněn zmatkem a brzy padne na lidské bytosti velké zděšení. Konec je velice blízko. My, kteří známe pravdu, se máme připravovat na to, co brzy propukne na zemi jako ohromující překvapení.“ 8T 27-28.

Jak se můžeme připravit? Tím, že se vyvarujeme té pasti. Pasti sdružení se světem, pasti této ekumenické myšlenky, pasti dluhů, pasti touhy být bohatý, pasti těchto pracovních unií, pasti života pro sobecké pohodlí, sobecké potěšení a požitky. Vyhni se tomu všemu. Ježíš říká: „**Bděte a modlete se**“ Mar. 14:38. **Mějte se na pozoru, aby vaše srdce nebyla zatížena nestřídmostí, opilstvím a starostmi o živobytí a aby vás onen den nepřekvapil jako past.**“ Luk. 21:34. „**Vy však bratři nejste ve tmě, aby vás ten den mohl překvapit, jako zloděj.**“ 1. Tes. 5:4. Vy nemáte být chyceni do té pasti. Vy chodíte ve světle, světle lásky, nesobecké služby, světle zasvěcení nedokončenému úkolu, světle vzhlížení k Ježíši místo ke člověku. Ó přátelé, nemáme ÚŽASNÉHO Spasitele a nádherný program, nádherný životní styl? Děkujeme za to Bohu každý den a dělejme ho šťastným, tím, že Mu dáme vědět, že si toho vážíme.

Modlitba: Drahý Otče, zapečeť v našich srdcích slova tohoto poselství. Pomoz nám nikdy nezávidět těm bohatým a těm, kteří usilují být bohatými. Pomoz nám nebýt polapeni v těchto svazcích, které lidé formují v úsilí prosadit si své. Pomoz nám nikdy nebýt svedeni tím člověkem na Tiberu a ochraň nás, abychom nebyli svedeni sny po bohatství a bezpečí, které uspávají tento ubohý národ ke spánku na pokraji záhuby. Pomoz nám se rozdělit s ostatními o světlo Tvoji lásky. V Ježíšově jménu. Amen.

PŘÍPRAVA

I v dnešní přednášce, která je pokračováním série o onom „ohromujícím překvapení,“ bych rád, abychom si povšimli výroku, na které poukazuje světlo proroctví. **Zjevení Janovo 13:16 „A nutí všechny, malé i velké, bohaté i chudé, svobodné i otroky, aby měli na pravé ruce nebo na čele cejch, 17 aby nemohl kupovat ani prodávat, kdo není označen jménem té šelmy nebo číslicí jejího jména.“** Zde je jasná předpověď, že dojde ke vnučování určitého znamení. My víme, že ten „cejch“ je znamením odpadnutí, falešného dne odpočinku, změny soboty – biblického 7. dne na neděli – 1. den týdne. To bude tím sporným bodem.

„**Sobota bude velkým testem věrnosti, protože ona je obzvláště vyvráceným bodem pravdy... Zatímco jedna třída lidí přijme znamení podřízení se pozemským silám a obdrží znamení šelmy, druhá třída lidí si vyvolí projev věrnosti Boží autoritě a přijme Boží pečeť.**“ GC 605. Každý přijme buď Boží pečeť, anebo znamení šelmy. A tento DEN UCTÍVÁNÍ je v obou případech pouze znamením. Je znamením, které reprezentuje určitou zkušenost. Buďto zkušenost naprosté věrnosti Bohu nebo totální podřízení se člověku. A cesta, jak se připravit na toto „ohromující překvapení“, je vytvořit si zvyk, dívat se směrem k nebi – k Ježíši, místo závislosti na člověku.

Povšimněte si toho, co se stane lidem, kteří se spoléhají na člověka. „**Aby nemohl kupovat ani prodávat, kdo není označen jménem té šelmy nebo číslicí jejího jména.**“ Ti, kteří se spoléhají na člověka, budou doslova NUCENI k podřízení se. Tohle je velmi zajímavý text, protože je celkem v harmonii s duchem současné generace. Dnes by bylo nepopulární, kdyby došlo ve Spojených státech k obhájení rozsudku smrti, pro lidi, kteří zachovávají sobotu. Momentálně je zde atmosféra onoho ekumenického ducha a vzájemného sjednocení pro mír. Na druhé straně na ekonomické sankce, jak se jim dnes

říká, se dnes pohlíží jako na správné donucovací prostředky. Spojené státy byly už několikrát vyzvány, aby uvalily konkrétní sankce.

Lidé jsou připraveni na myšlenku, že pokud se vyskytnou takoví, kteří nebudou spolupracovat, bude patrně tou nejlepší cestou, jak s nimi jednat, jednoduše jim odebrat jejich chléb a máslo. Vidíte, že když my – Boží děti, máme být připraveni, potřebujeme si ujasnit 2 věci. Jednou je, že dovolíme Bohu, aby nás zabezpečil ať už skromným nebo štědrým způsobem – tím co pro nás pokládá za nejlepší a tou druhou je, že my s Ním budeme co nejlépe spolupracovat a zabezpečíme si vše, abychom byli připraveni na ten den.

„Protestantský svět nastolil falešnou sobotu na místo Boží soboty, a tak kráčí ve stopách papežství. Z tohoto důvodu vidím nezbytné, aby se Boží lid odstěhoval z měst do ústraní na venkově, kde budou moci obdělávat půdu a pěstovat své vlastní produkty.“ 2 SM 359. Tohle je tak jasné, jak jen řeč může být. Na tomto bodě – otázce soboty a neděle přichází poslední velká krize a z tohoto důvodu říká Boží posel: „Vidím jako nezbytné, aby se Boží lid odstěhoval z měst do ústraní na venkově, kde budou moci obdělávat půdu a pěstovat své vlastní produkty. Tak mohou vychovávat své děti k jednoduchým a zdravým návykům. Vidím, jak je nutné SPĚCHAT S PŘÍPRAVOU VŠECH VĚCÍ PRO ZÁVĚREČNÉ KRIZE.“ 2 SM 359. Napsáno v roce 1897, je tento citát jedním z ranných výzev pro naše lidi, aby opustili města do ústraní na venkov.

Vzpomeňte si, že tou hlavní myšlenkou těchto úvah je, že Boží lid, děti světla, nemají být zaskočeni tímto ohromujícím překvapením. Máme se na to připravovat. Noe před potopou dělal totéž. A přesto lidé tehdejší doby byli tak překvapeni, jakoby neslyšeli žádné varování. **Matouš 24:38 „Oni jedli, pili, ženili se, vdávali a rozváděli se, až do toho dne, kdy Noe vešel do archy.“ 39 „A nic nepoznali, až přišla potopa a zachvátila všecky. Takový bude i příchod Syna člověka.“** Svět dnes bude tak překvapený, jakoby nikdy nebyli varováni. A přesto je Bůh ve své lásce varuje a bude pokračovat ve varování, až každý člověk obdrží tuto výstrahu, tak stejně, jako tomu bylo za dnů Noeho. Ti lidé, kteří si uchovají to varování, Boží církev ostatků zachovávající sobotu, vystoupí ze všech spolků. Oni uniknou z nebezpečné situace, která by jim znemožnila poslouchat Boží zákon a usadí se na venkově – „v ústraní“, kde mohou pěstovat své vlastní produkty a vychovávat své děti jednoduchým a zdravým zvykům. Zde jsou ty dva největší důvody pro život na venkově. Jedním je tlak způsobený Nedělním zákonem, a tím druhým je, že máme duchovní posilu v kontaktu s přírodou a oddělení se od zločinů a násilí měst. Díky Bohu, že nás varoval.

„Nemáme žít tam, kde budeme nuceni vejít do úzkých vztahů s těmi, kteří neuctívají Boha... Brzy přijde krize, týkající se zachování neděle... Máme si najít takové místo, kde budeme moci zachovávat sobotní přikázání v jeho plnosti a máme být opatrní, abychom sebe a své děti nepostavili do situace, kde světit sobotu bude přinášet problémy. Před námi je doba plná těžkostí.“ 2 SM 359. Vidíte, jak nám Bůh dává toto varování různými slovy znovu a znovu.

Jedním z vlivů, které budou hrát roli ve vystupňování bojkotu pro Nedělní zákon, jsou pracovní unie. V nedávné době jsme viděli církve, jak Katolické, tak Protestantké, sdružující se s pracovními uniemi v úsilí o prosazení Nedělních zákonů. Povšimněte si tohoto citátu: „Obchodní unie budou jedním z vlivů, který

přivede na svět dobu soužení, takovou, jaká nebyla od počátku světa.“ 2 SM 142.

To přímo zapadá do proroctví ve **Zjevení 13. kapitole**. Je to ekonomický nátlak. Později to samozřejmě bude rozsudek smrti, naplňující **15. verš**. Ale nejprve si svět bude myslet, že přivede Adventisty sedmého dne na kolena v podřízení jednoduše tím, že jim zakáže prodávat a kupovat. Máme se tedy o tom dovědět ještě hodně věcí. Jednou z nich, jak jsme již zde četli, je odčlenit se ze spolků a stran tohoto světa. „Práce Božího lidu je připravit se na budoucí události, které na ně brzy přijdou se stupňující intenzitou.“ 2 SM 359. Zde je to „Ohromující překvapení“, vidíte? „Ve světě budou formovány gigantické monopoly. Lidé se budou sdružovat v uniích a stranách, které je zapletou do osidel nepřítelů. Hrstka lidí se spojí, aby pohltila veškeré prostředky, které bude možno obdržet pouze v určitých odvětvích podnikání. Budou formovány obchodní sdružení, a ti, kteří se k nim odmítnou připojit, budou poznamenáni... Ty obchodní unie a světová spojení jsou pastí. VYHNĚTE SE JIM a zůstaňte od nich daleko. Nemějte s nimi nic společného.“ 2 SM 142. Nyní pozorujte budoucí události, popsané na straně 144: „Ti, kteří o sobě prohlašují, že jsou Božími dětmi, se nemají v žádném případě spojovat s pracovními uniemi, které jsou nebo budou formovány. To je Boží zákaz. Cožpak ti, kteří studují proroctví, nerozumí tomu, co je před námi?“

Podívejte se, jak ty rozličné části světového programu zapadají všechny do sebe. A stejně tak rozličné části Božího programu. Když bys byl ďábel a chtěl bys dostat lidi do těchto spolků, kde bys chtěl, aby bydleli? Ve městech. Ale když bys měl nebeskou vizi a snažil se udržet lidi daleko od těchto společenství, kde bys chtěl, aby bydleli? Venku na vesnici. Je to velmi jednoduché.

„Za ním letěl 2. anděl a volal: „Padl, padl veliký Babylón, který opojil všechny národy svým smilstvím a dal jim pít z poháru hněvu.“ Zjevení 14:8. „Zavolal mohutným hlasem: „Padl, padl velký Babylón... a slyšel jsem jiný hlas z nebe: „Vyjdi lide můj z tohoto města.“ Zjevení 18:2-4. Chci se Vás na něco zeptat. Kde musí být ten člověk, který říká: „**Vyjdi z něj?**“ On sám musí být venku. Pokud jsme těmi, o kterých platí smysl těchto slov, jak můžeme hlásat toto poselství, když budeme zahrnuti ve spolcích a stranách tohoto světa? A když jsou naše srdce, stejně jako u Lotovy ženy, v Sodomě, jak můžeme někoho varovat, aby ho opustil?

Je pravda, že musíme navštěvovat města, abychom jim dali ono poselství, ale to bude znít: „Pojď se mnou k nám domů.“ To je to, co Henoch dělal. Ó přátelé, přijměme tu touhu vyvádět lidi ven.

Ale my nebudeme schopni předat to poselství, tak jak bychom měli, dokud NEBUDEME SPRÁVNĚ ROZUMĚT HODNOTÁM ŽIVOTA NA VENKOVĚ a nebudeme si skutečně vážit těch požehnání, která z něho plynou. Lot neměl tohoto ducha. Kolik obrácených získal, když tam kázal? Ani jednoho! Nebyl nadšený do opuštění Sodomy. On odešel dolů do údolí předně kvůli tlaku jeho rodiny. On „**stanoval u Sodomy**“ 1. Moj. 13:12. Pravděpodobně neměl žádný záměr se tam nastěhovat, ale jak čas plynul zdálo se to být více výhodnější. Měl by větší obchodní i společenské výhody a ono tomu vážně tak bylo. Byl v Sodomě ctěným mužem. Já předpokládám, že si myslel, že je vynikající věc mít vliv, který mohl použít pro Boha. Ale dokázal s ním něco, co

se týče lidí ze Sodomy? Nic, přátelé. Proč? Protože měl tu „městskou mysl“ a ne „venkovskou mysl.“

O jak rozdílnější byl Abrahámův kontakt se Sodomou. V 1. Moj. 14 je zaznamenána úžasná zkušenost, jak zachránil životy lidí ze Sodomy spolu s jejich králem. Oni ho respektovali a ctili, i když žil vně na samotě pod duby. V Mamre, vzdálen od hříchu a násilí, pro které se Sodoma stala dokonce přísloušnou. Vidíte přátelé, jak nezbytné je, abychom si vážili těch královských předností života na venkově, spíše než to považovali za oběť?

Když byl Lot vyzván, aby opustil Sodomu, Boží andělé ho doslovně museli odtamtud vyvézt. Potom Hospodin řekl: „**Uteč na horu, abys nezahlýnul.**“ 1. Moj. 19:17. „**Ne tak**“ on odpověděl, „**já nemohu na tu horu utéci, aby mě nepostihlo něco zlého.**“ On si tak navykl na městské ulice a městské výhody, že se obával venkovského života. Proto si vybral malé město a řekl: „**Smím tam utéci? Cožpak nemůžeš ušetřit aspoň to jedno?**“ A milosrdný Bůh odpovídá: „**Dobrá.**“ Vidíte kam mířím, přátelé? On nepochopil. On si nevážil Boží dobroty, ve které mu Bůh umožňoval žít na venkově. Odešel do Sóaru, ale brzy jej opustil, aby žil venku v jeskyni. Sóar byl zničen, jako i Sodoma. A potom čteme ten hrůzný příběh o nemorálním chování jeho dvou dcer. Naučily se to tam dole, ve městě, tak jako se to dnes ve městech učí mladí lidé. Jaký příšerný záznam! Je tam ale zapsán pro nás, protože Ježíš říká: „**Lukáš 17:28-30 Stejně tak bylo za dnů Lotových: Jedli, pili, kupovali, prodávali, sázeli a stavěli, v ten den, kdy Lot vyšel ze Sodomy, spustil se oheň a síra z nebe a zahubil všechny. Právě tak bude v den, kdy se zjeví Syn člověka.**“

A to je ten velký problém dneška, přátelé. Lidé jsou tak zaprodáni těmto sociálním, politickým, obchodním, vzdělávacím a mnoha dalším výhodám, že je těžké je z nich odtrhnout. Přečtěme si nyní něco dalšího: „**Za krátko vyvstane ve městech takový svár a zmatek, že ti, kteří si budou přát je opustit, toho nebudou schopni. Musíme se na to připravovat. Toto je světlo, které je mi dáno.**“ 2 SM 142. Znovu a znovu čteme: „**Musíme se připravovat.**“

Jednou z těch nejpodstatnějších věcí, které potřebujeme dělat, abychom mohli dostatečně odporovat těmto tlakům je, abychom formovali naši mysl k přemýšlení tak, jak uvažuje Bůh a ne tak, jak přemýšlí svět. Ježíš přišel sem na svět a vzal na sebe naši bídu, abychom my mohli obdržet nebeská bohatství. Ti, kteří přijmou ducha tohoto poselství budou ochotní být chudými, aby raději mohli spasit své děti, než být na pár dní bohatí na tomto světě.

„**Koho varovat? Opět říkáme: Ven z města!**“ **Nepovažuj to za velkou újmu, že musíš odejít do kopců a hor, ale snažte se najít klidné místo, kde můžete být o samotě s Bohem a učit se Jeho vůli a Jeho cestu... Naléhám na náš lid, nechť je to vaším životním cílem, usilovat o vysokou duchovní úroveň. Kristus stojí za dveřmi. Proto říkám našim lidem, nepovažujte to za ochuzení, když jste povoláni opustit města a odstěhovat se na venkov.**“ 2 SM 355-6.

Pokud to budeme považovat za ochuzení žít na vesnici, tak tam dlouho nezůstaneme. Dříve nebo později budeme zpátky ve městě. Zaplatíme vše, co nám zbylo na kontě a navíc vysoké splátky měsíčně, kdoví po kolik let, jen abychom dostali tu či onu věc. Necháme se zapráhnout do postroje. Budeme žít jako pohánění bičem. Budeme muset být přikovaní, jako otroci na galejích a cele odedřít svůj život, aby naše děti mohli mít všechny tyto tzv. úžasné výhody a vymoženosti, které moderní městský život nabízí.

Zatímco po celou tu dobu na venkově jsou nám nabízeny nekonečné poklady uprostřed přírody v kontaktu s Bohem. Záře vycházejícího slunce nezastřena městským smogem, krása a vznešenost květin, stromů, jezer, hor, přátelství ve spolupráci s Bohem, místo jen práce s neživými stroji. Sečtěme všechny své dary a radujme se v královských privilegích života v ústraní. A mezitím – ne jako poustevníci, ale jako evangelisté, jako Henochové, oslovujme unavené zástupy, každého, kdo je ochoten naslouchat, aby „vyšli“.

Modlitba: **Drahý Pane, vlož do našich srdcí takový obraz toho, co je před námi, který nás vyburcuje dělat vše, abychom v této poslední hodině mohli být shromážděni do Tvé církve ostatků. V Ježíšově jménu. Amen.**

ZNAMENÍ

V Amerických Katolických novinách ze září 1965 se objevil článek pod názvem „**Proč mají Adventisté sedmého dne úspěch?**“ Je to skutečně zajímavý den, když si Katolická církev povšimne této denominace. Napsaný v ekumenickém duchu, článek klade otázku: „**Co se můžeme naučit od našich Adventistických přátel?**“ Zaznívá tam chvála naší horlivosti, našeho systému církevních škol, našeho poselství zdravotní reformy, které se odráží v porovnatelně nižším počtu rakoviny plic a ostatních nemocí.

Autor dále uvádí: „Na rozdíl od většiny Křesťanských denominací, Církev Adventistů sedmého dne, je téměř nepoznamenaná současným ekumenickým hnutím.“ Já doufám, že tomu tak bude i nadále. Článek dále uvádí: „Římsko-katolická církev je v adventistických kázáních a literatuře zmiňována spíše záporněji. Někteří adventističtí autoři pokračují v staromódní odvetě proti Římské církvi, jejíž papež byl zodpovědný za změnu zachování dne odpočinku ze soboty na neděli, a tak dovedl křesťanství na cestu odpadnutí.“ Očividně zde autor vyjadřuje, co on cítí o adventistickém učení. Nepřemýšlí o tom, že změna dne odpočinku ze soboty na neděli uvedla křesťanství na cestu odpadnutí, pouze ukazuje na adventistický postoj.

Nyní ale pozorně poslouvejte, co budu číst. „Většina protestantů i katolíků zavrhuje adventistickou interpretaci přikázání o sobotě, vyžadující její zachování. Tak jako tak, bychom měli přínos z pozorování toho, jak adventisté svůj svatý sobotní den zachovávají. Pro zasvěcené adventisty sobota začíná západem slunce, stejně jako pro ortodoxní Židy. Jídlo se připravuje v pátek, tak, aby jeho příprava nezabrala manželkám spoustu času ze soboty. Sobotní dopoledne se tráví ve sborech a v sobotní škole. Zbytek dne je zasvěcen čtení a studiu Bible, jednoduchému rodinnému odpočinku – jako jsou procházky v přírodě, modlitbám a diskusím o biblických tématech s přáteli. Rozhlas i televize mlčí až do konce soboty, do západu slunce.

Není to nádherný popis adventistů, zachovávajících Hospodinův svatý den? Kéž nám Bůh pomůže to takto prožívat každou sobotu. Nyní se vracím zpět k tomuto článku: „Mohli bychom porovnat toto zachování soboty s chováním miliónů křesťanů? Ve spoustě domovů je neděle dnem bez běžného zaměstnání, ale ve skutečnosti je pouze dalším dnem týdne. Když si vyjdeme na procházku do okolí, uvidíme křesťany ve svých domovech, jak natírají, umývají auta, upevňují okenice nebo síťky na okna. Nebo je najdeme pracovat na spoustě projektů typu „Udělej si sám!“ Víme, že nákupní střediska a obchody by v neděli nemohly udělat zisk, kdyby si milióny křesťanů nezvolili, že

si v ten den koupí nábytek, automobily, kuchyňské vybavení, potraviny, či oděvy. My jsme šokovaní, když Sověti záměrně vymazali náboženský význam neděle, aby snížili úlohu náboženství v životech ruských obyvatel. Ale neudělali jsme to stejné ve Spojených státech, a to často proti zákonům, vytvořeným na ochranu hodnot dne odpočinku? Naši adventističtí přátelé nám připomínají, že sobota nebyla dána jen skupině lidí na poušti před mnoha stoletími, ale všem lidským pokolením. Bůh nás vyzývá, aby všichni lidé dali stranou 1 den ze 7 pro službu Jemu, a také pro regeneraci lidského těla a ducha. Autor člověka věděl, že takový den je nezbytný pro lidskou duchovní, emocionální i tělesnou stabilitu. My se nejen proviňujeme proti Jeho příkázání, ale zahráváme si také s vlastním sebezničením, když nepřikládáme význam dni odpočinku – Sabatu. Jako katolíci jsme si často vytýčili pouze minimální zachování Dne Páně. Navštěvujeme mši a vyhýbáme se těžké práci, v širším slova smyslu. Snad nám adventisté mohou připomenout, že tvořivé a svaté svěcení tohoto dne vyžaduje více, než toto pouhé minimum.“

Velmi zajímavé, že? Autor potom hovoří o našem rozsáhlém veřejně-prospěšném programu, neomezeném pouze na adventisty. Zmiňuje se o naší Tabitě (pomoci s oděvy) a dobročinných seskupeních, o faktu, že adventisté nevěří v zabíjení a jsou proti válčení. Potom říká: „Můžeme vidět, že rozhodnutí stát se adventistou se nedělá lehce. Od nově pokřtěného člena se očekává, že bude platit desátek ze svých příjmů, že bude každý týden navštěvovat Sobotní bohoslužbu, že se vyhne veškeré nedůležité práci v sobotu, vyvaruje se požívání alkoholických nápojů a tabáku, že bude vzdělávat své děti v církevních školách, vyhne se tanci, hraní karet, kinu, vzdá se malování a ozdob, a že přeruší jakékoli spojení s tajnými společnostmi. Přesto působí Adventisté jako cílevědomí a spokojení lidé, kteří ze svého náboženství nacházejí hluboké uspokojení.“

Není to úžasné? Já věřím, že ti, kteří jsou zodpovědní za přijímání členů do církve si povšimnou, že tohle je ta úroveň, o které si naši katoličtí přátelé myslí, že je podmínkou přijetí do Církve Adventistů sedmého dne. Jsou zde obsaženy i detaily, které by někdy potřebovaly více zdůraznit.

A nyní zpět k tomu článku. Dále autor popisuje historii našeho hnutí, jeho formování v roce 1844 skrze Williama Millera, následné zklamání a rozhodnutí, že už více nebudou stanovovat žádná data, ale že budou vzhlížet k přicházejícímu Kristovu návratu. „A k tomuto základnímu článku adventistického učení přidalo maličké novo-anglikánské společenství víru, že křesťané by měli zachovávat starozákonní den odpočinku, místo neděle, která byla stanovena jedním z prvotních papežů. Papežova změna zachování dne odpočinku dala tomuto hnutí protikatolickou orientaci. Mnozí adventisté považují papeže za Antikrista.“

Povšimněte si, jak od začátku až do konce stojí sobota jako velké rozlišující znamení tohoto hnutí. V tomto všem slyším jakoby ozvěnu citátu z knihy *Vítězství Lásky* str. 605: „Sobota bude velkým testem věrnosti, protože především ona je tím sporným bodem pravdy.... Zatímco jedna třída tím, že akceptuje znamení podřízení se světské moci, přijme znamení šelmy, druhá třída tím, že si zvolí projev věrnosti Bohu, přijme Boží pečeť.“ Zde to máme zaznamenané.

Povšimněte si, co o tom říká **Katechismus Katolického učení pro konvertity, str. 50**: „Který den je Sabat? Sobota je dnem sabatu. Proč zachováváme neděli místo soboty? Zachováváme neděli místo soboty, protože katolická církev přeradila posvátnost ze soboty na neděli.“ Velmi jasné a přímo k věci.

Kardinál Gibbons v jeho dobře známé knize **Víra našich otců na str. 111** říká: „Můžete číst Bibli od 1. Mojžíšovy po Zjevení Janovo a nenajdete ani jedinou řádku opravňující ke svěcení neděle. Písmo zdůrazňuje náboženské zachovávání Soboty, dne, který my nikdy nesvětime.“

Vidíte, že tato otázka soboty, je více než záležitost týkající se nějakého dne. Je to otázka zda církev hovořící skrze papeže nebo Kristus hovořící skrze Bibli, je skutečnou autoritou.

Povšimněte si této knihy, vytištěné nakladatelstvím Paulist Press v New Yorku, pod názvem **„Schránka na dotazy.“** Na straně 179 se v ní píše: „Jaký biblický důkaz existuje pro změnu sabatu (dne odpočinku) ze 7. na 1. den týdne? Kdo dal papeži moc ke změně Božího přikázání?“ To je ta klíčová otázka. A zde je jejich odpověď. „Jestliže Bible je tím jediným vůdcem pro křesťana, pak Církev Adventistů sedmého dne správně zachovává sobotu spolu se Židy. Ale katolíci se dozvídají čemu věřit a co dělat z božské neomylné autority, založené Ježíšem Kristem, Katolické církve.“ A na tomto bodě bude postaven ten závěrečný velký boj. Já opakuji, je to více, než jen nějaký den. Je to filosofie života. Vzhlížíme k člověku nebo k Ježíši? Vzhlížíme k lidským ustanovením nebo k věčnému, neměnnému Božímu zákonu?

Zjevení Janovo 7:1 „Potom jsem viděl, jak se čtyři andělé postavili do čtyř úhlů země a bránili všem čtyřem větrům, aby žádný z nich nevál na zemi ani na moře ani na jakékoli stromoví.“ Co znamenají tyto větry? Boj, válku, zmatek, pronásledování, všechny ty prvky ničení. Co dělají tyto andělé? Drží je. Ale v tom vidění se zdají být téměř připravení je pustit a nechat je vanout. Jan ale vidí jiného anděla vystupujícího **„od východu slunce, v ruce držel pečetidlo živého Boha a mocným hlasem volal na ty čtyři anděly, jimž bylo dáno škodit zemi i moři: „Neškodte zemi, moři ani stromoví, dokud neoznačíme služebníky našeho Boha na jejich čelech!“ 2.-3. verš.** Zde je to zapečetění ostatku Božího lidu přímo před poslední velkou krizí. Jak už jsme studovali tato hrozivá bouře přijde na svět náhle a neočekávaně. Ve Zjevení 7 vidíme, co drží zpět to hrozivé překvapení. Boží andělé. Boží andělé je zadržují, dokud Boží služebníci nebudou zapečetěni na jejich čelech. Ty a já víme co je tím znamením. Co jím je? Sobota. **Ezechiel 20:12.20. „Nadto i soboty své vydal jsem jim, aby byly na znamení mezi mnou a mezi nimi, aby znali, že já Hospodin jsem posvětil jejich. Též soboty mé svěťte, i budou na znamení mezi mnou a vámi, aby známé bylo, že já jsem Hospodin Bůh váš.“** Sobota je centrálním bodem Božího svatého zákona, který má být tak hluboce vtištěn do srdce a mysli lidu ostatků, že s nimi nic nebude moci zatřást.

„Právě tehdy, kdy Boží lid bude zapečetěn na jejich čelech a připraven pro tříbení, tehdy to přijde. Ve skutečnosti už to začalo. Boží soudy jsou nyní na zemi, aby nás varovaly, a abychom věděli o tom, co přichází.“ 6 BC 1161. Boží soudy se závěrečným tříbením již začaly a přece to velké naplnění je ještě v budoucnosti. Tyto větry již trochu vanou, jak andělé povolují v jejich držení. Ale jejich neomezené vanutí, velký čas soužení, všeobecné pronásledování,

celosvětový boj, to je vše ještě budoucností. A dokdy budou drženy tyto větry pod kontrolou? Do té doby, než já a ty budeme plně upevněni v pravdě.

Někdo může říct: „Já jsem upevněn.“ Skutečně jsi? Jak moc toho vydržíš? Můžeš stát ve 130 km/h větru? A co v hurikánu, který má rychlost 190 km/h. Moji milí přátelé, ty větry budou foukat a pro celý vesmír to bude něco významného dívat se dolů na tuto malinkou planetu a pozorovat 144 000 stojících, když ten běsnící hurikán ďáblova hněvu bude spuštěn proti Božímu lidu. **Zjevení 12:17 „Drak v hněvu vůči té ženě rozpoutal válku proti ostatnímu jejímu potomstvu, proti těm, kdo zachovávají příkázání Boží a drží se svědectví Ježíšova.“**

NYNÍ JE ČAS K PŘÍPRAVĚ na to, co má přijít na svět jako děsivé překvapení. Je velmi jasné, že hlavní role této přípravy je mít sobotu tak zapečetěnou v našich myslích, že ji nic nebude moci vyvrátit. Vidíme, že katolíci ji považují za velkou dělící čáru mezi jejich hnutím a našim. Bůh si je toho vědom, a proto dělá sobotu předmětem proroctví – Boží pečeti, vtisknutou do myslí ostatku Božího lidu – Zjevení 7. kapitola. A naopak znamení šelmy – falešnou sobotu (z 13. kapitoly Zjevení) si mají vynutit ekonomické a jiné tlaky na zbytek světa. Na tomto bodě bude celý svět rozdělen na dvě velké třídy. Většina přijme znamení šelmy, protože se na to připravovali. Vytvořili si zvyk přijímat lidské řady, místo řádů Božích. Mají ve zvyku přijímat „pokoj a bezpečí“ místo „pravdy a svobody“. Ale Boží lidé se naučili milovat Boží zákon a Spasitele, který je Autorem tohoto Zákona a jako výsledek toho se dostanou do bodu, kde pravda, sobota, bude tak ztotožněna s nimi a oni s ní, že bude nemožné je rozdělit. Tím jediným způsobem, jak by se svět mohl zbavit jejich „divných myšlenek“ bude – je zabít. A o to se také svět nakonec pokusí.

Chtěl bych, abychom se nyní podívali do **Izaiáše 58.** kapitoly, kde najdeme popsáno to, jakým způsobem budeme upevněni v pravdě. Tato významná kapitola pro lékařské misionáře je zároveň i významnou kapitolou o sobotní reformě. Lid ostatků je zde vykreslen, jako ten, který pozdvihuje základ postavený mnoha generacemi. Oni jsou obnovovatelé, reformátoři. **13.** verš je pro ně zaslíbením: **„Jestliže v den odpočinku upustíš od svých pochůzek, od prosazování svých pochůzek, od prosazování svých zálib v můj svatý den, nazveš-li den odpočinku rozkošným, svatý den Hospodinův přeslavným, budeš-li jej slavit tak, že se vzdáš svých cest, že přestaneš hovět svým zálibám a nepovedeš plané řeči, tu nalezneš rozkoš v Hospodinu.“** Povšimněte si těch dvou druhů rozkoší. **„nazveš-li den odpočinku rozkošným“, „nalezneš rozkoš v Hospodinu.“** Tyto dvě rozkoše patří dohromady. Nikdy nebudeme moci nalézt rozkoš – ten krásný prožitek v sobotě, – dokud v ní nebudeme vidět Ježíše, jako Stvořitele, který učinil tento svět. V šesti dnech učinil Hospodin svět a sedmého dne odpočinul, požehnal mu a posvětil ho – jako Vykupitel, který se vzdal svého života a odpočíval během svatých hodin soboty v Josefově hrobě, jako velký Velekněz, který se přimlouvá v náš prospěch, aby ten zákon se sobotou – jeho pečeti, mohl být napsán do našich srdcí.

Knihou **Touha věků**, v kapitole nazvané „Sobota“, uvádí v závěrečném odstavci tyto verše z Iz 58 a pak dodává: **„Všem, kteří přijmou sobotu, jako znamení Kristovy stvořitelské a spasitelné moci – bude sobota rozkoší. Tím, že**

se budou dívat na Krista uprostřed ní, se v něm budou radovat.“ Tím jádrem soboty je Ježíš, onen velký Stvořitel a Spasitel.

„Ó, Pane můj, kéž vždy zdravím Tvou přítomnost s Tvým svatým dnem! Kéž si cením Tvé soboty, dvojnásobně požehnané.“ Moji draží, abychom ale mohli vejít do tohoto dvojnásobného požehnání, potřebujeme být na pozoru, abychom nenechali ty uvolněné zvyky světitelů neděle vejít do našeho zachovávání soboty. Bůh k nám přináší tento svatý den týden co týden, a přesto tolik z nás promeškává jeho požehnání, tím že nechají vejít OBYČEJNÉ VĚCI do neobyčejného dne. „Musíme se chránit, aby uvolněné zvyky, které převládají mezi světiteli neděle, nebyly následovány těmi, kteří se považují za světitele soboty – Božího svatého dne odpočinku.“ 6 T 353. Tato kapitola 6. svazku Svědectví je plná vzácných návrhů pro zachovávání soboty. Je hodna čtení a přemýšlení. Tím jádrem věci je, mí draží přátelé, abychom skrze sobotní den přijali Ježíše, jako Stvořitele a Spasitele, zamilovali si Ho i Jeho pravdu tak, že když se strhne ta velká bouře, budeme upevněni v pravdě a zapečetěni pečetí živého Boha na našich čelech, že nás nebude moci nic otrást.

Modlitba: Drahy Pane, napiš Svůj svatý zákon na tabulky našich srdcí. Kéž jsme rozumem upevněni v jistotě o Tvé sobotě, kéž jsme také upevněni duchovně a milujeme Tvoji Sobotu, a tím můžeme být Tvým ostatkem, jež bude stát, zatímco se celý svět bude sklánět před šelmou a jejím obrazem. Prosíme pro Tvou slávu. V Ježíšově jménu. Amen.

SVĚTLO

1. Tesalonickým 5:2-5 „Sami přece dobře víte, že den Páně přijde jako přichází zloděj v noci. Až budou říkat 'je pokoj, nic nehrozí', tu je náhle přepadne zhouba jako bolest rodičku, a neuniknou. Vy však, bratří, nejste ve tmě, aby vás ten den mohl překvapit jako zloděj. Vy všichni jste synové světla a synové dne. Nepatříme noci ani temnotě.“ Právě proto, že jsme děti světla, jsme určeni k záchraně před tímto děsivým překvapením. A jen tím, že si budeme udržovat zkušenost dětí světla, budeme spaseni.

Ježíš říká: Jan 8:12 „Já jsem světlo světa, kdo mě následuje, nebude chodit ve tmě, ale bude mít světlo života.“ Protože Ježíš je tím světlem světa, všichni, kteří zůstanou blízko Něj, zůstanou ve světle, zatímco temnota sestoupí na tento svět.

Ježíš je v nebi. Jak nám vlastně zpřístupňuje své světlo? Předně skrze Jeho zákon. Příklad 6:23 „Nebo přikázání jest svíce a naučení světlo a cesta života jsou domlouvání vyučující.“ Tedy lid ostatků bude chodit ve světle zákona. Jak mnoho z toho zákona? Všechen, protože Jakub 2:10 říká, že i kdybychom zachovávali celý zákon a jen v jednom přikázání klopýtli, provinili jsme se ve všech. Viděli jste ty barevné řetězy světel na vánočních stromech? Jsou zapojeny v sérii a jediný způsob, jak dostat světlo a udržet ho je, aby všechna světla svítila. To je jeden důvod proč je sobota tak důležitá. Ten, kdo zneváží sobotu, nejen ztrácí požehnání tohoto svatého dne, ale nemá ani žádnou zábranu proti hříchu. Díky Bohu, že církev ostatků chodí v plnosti světla. Každé přikázání je s láskou opatrováno.

O jiném prostředku, skrze který Ježíš posílá své světlo církvi, se hovoří v 2. Petr 1:19 „Tím se nám potvrzuje prorocké slovo a činíte dobře, že se ho

držíte. Je jako svíce, svítící v temném místě.“ Zákon je světlem, protože je to Kristův zákon a On sám je tím Světlem. Proroctví je také světlem, protože Duch proroctví vydává svědectví o Ježíši. Zjevení 19:10.

A tak skrze Zákon a Svědectví světlo svítilo ve všech dobách a zvláštním způsobem bude svítit ve dnech církve ostatků, nádherně a jasně skrze tyto 2 cesty. Ve **Zjevení 12:17** nacházíme shrnutí toho všeho: „**Drak v hněvu vůči té ženě rozpoutal válku proti ostatnímu jejímu potomstvu, proti těm, kdo zachovávají příkázání Boží a drží se svědectví Ježíšova.**“ Chvála Bohu, že mají toto světlo! Oni jsou přece dětmi světla, které zachovávají příkázání a vydávají svědectví o Ježíši.

V **Izaiáši 8:20** se mluví o jiné situaci. Kolik světla tam je? Žádné? „**K zákonu a svědectví! Což oni neříkají takové slovo, že mu z něho nevzejde jitřní záře?**“ Zajímalo by mě, jestli tomu skutečně věříme. Jestli ano, tak nebudeme hledat v hromadách odpadků Babylona, abychom objevili nějakou brilantovou myšlenku. Budeme se dívat vzhůru do svatyně, kde je Ježíš, zdroj veškerého světla. Budeme rozjímat nad Jeho zákonem ve dne i v noci. David říká, že to přináší potěšení, že si to oblíbil. Žalm 1:2. A jak je tomu se svědectvími? „**Tvá svědectví budou nadále mým potěšením, jsou to moji rádčové**“ Žalm 119:24. Ó, kéž bychom si naplnili mysl tímto překrásným světlem z nebe!

V minulé přednášce jsme si povšimli zajímavého článku. Proč jsou ASD úspěšní – z Amerických Katolických novin (Zář 1965). Hovoří se tam o tom významném místě, které sobota zaujímá v našem učení a životě. Autor tohoto článku nezamlčel ani místo Ducha proroctví v CASD. „V adventním hnutí měla po téměř 70 let přednostní místo Ellen Gould Whiteová, která je považována za prorokyni tohoto hnutí. Napsala 53 knih a více než 4 500 článků, z nichž mnohé byly založeny na jejích viděních. Role E. G. Whiteové odradila Protestantské fundamentalisty, kteří by jinak souhlasili s mnoha adventistickými naukami, jako jsou: jejich doslovná inspirace Bible a rozhodná opozice vůči teorii evoluce.“ Zde vidíme jasný popis toho, jak důležité místo zaujímá dar proroctví v Církvi Adventistů sedmého dne. Ó, kéž tento dar může naplnit jeho pravé místo ve zkušenosti každého z nás! My potřebujeme toto světlo.

V **5 T 667** můžeme číst: „**Je satanovým zvláštním cílem, aby zabránil pronikání tohoto světla k Božímu lidu, který je tak moc potřebuje uprostřed nebezpečí poslední doby.**“ Potřebujeme je tedy? Ano, nepochybně. Když je satanovým zvláštním cílem, aby tomuto světlu zabránil pronikat k lidu Božímu, můžeme si představit, že bude mít zvláštní výbory, zaneprázdněné touto záležitostí. Ti ďáblové budou pracovat různými způsoby. Jedním z jejich argumentů je ten, že „se změnila doba“. Že ty rady byly třeba jen pro dřívější dobu, kdy byly dány, ale dnes, že už nejsou potřeba.

Poslouchejte odpověď nebes: „**Ani doba ani pokušení nezrušily dané rady, ale skrze roky utrpení a sebeobětování se upevnila pravda vydaných svědectví. Instrukcí, které byly vydány v prvotních dnech tohoto poselství se máme držet jako bezpečných instrukcí k následování pro závěrečné dny.**“ 1 SM 41. Nebylo by to divné, kdyby Ježíš vydal světlo k tomu, abychom mohli vyjít na tuto cestu a s tím dovolil, aby bylo zavrženo, anebo uhasínalo v době, kdy se dostáváme do nejtemnější kapitoly lidské historie?

Ten, jenž dal za nás svůj život jistě není tak krátkozraký, či lhostejný. Ó, ne. **On střeží svou CÍRKEV s něžnou péčí a tento dar je jeden z těch**

největších důkazů jeho lásky. Toto jsou milostné dopisy nebeského Ženicha pro svou nevěstu církev, jež touží po Jeho návratu. Ó, jak moc jsme požehnaní!

Ta skutečná pravda je, že čím více se blížíme konci, Duch proroctví nabývá na důležitosti, platnosti a spolehlivosti. V 5 T 654 čtu: „**Jak se přibližuje konec a poslední varování světu je rozšiřováno, bude pro ty, kdo přijali přítomnou pravdu stále více důležitější mít jasné porozumění toho, jakou podstatu a vliv mají Svědectví, která Bůh ve své prozřetelnosti od počátku spojil s prací třetího andělského poselství.**“ My tedy nemůžeme odsunout tyto knihy stranou, do minulosti. Ony byly požehnáním, když byly napsány, ale jsou daleko více důležité, jak se přibližujeme konci. Nezapomeňte na to, že je to „**satanův zvláštní cíl – zabránit pronikání tohoto světla k Božímu lidu, který je tak potřebuje uprostřed nebezpečí poslední doby.**“ 5 T 667.

On totiž pracuje různými cestami. V 5 T 680 se dovídáme: „**Ti, kteří otevřeně zavrhnou Svědectví nebo v sobě chovají pochybnosti ohledně nich, nejsou jediní, stojící na nebezpečné půdě. Nedbání světla, znamená jeho zavržení.**“ Satan vede některé, aby se postavili proti Duchu prorockému. Většina našich lidí ale uznává, že Bůh dal tento dar církvi. Proto je největším nebezpečím zanedbání tohoto světla. To je stejné jako jeho zavrnutí. Vzpomínáte si na toho syna, o kterém hovořil Ježíš? Když jeho otec řekl: „**Synu, jdi dnes pracovat na mou vinici.**“ On odpověděl: „**Ano pane.**“ Ale nakonec nešel. On svému otci nevzdoroval. Pouze tam nešel. Ó, jak moc potřebujeme dát do praxe ty vzácné rady, které nám Bůh dal v těchto knihách! Vzpomeňte si, že jsou pravým světlem. **Kazatel 11:7 „Světlo je sladké a vidět slunce je milé očím.“**

Na straně 681 je grafický obraz jiné metody, kterou satan používá, aby zachoval toto světlo od lidu Božího. „**Mnozí jdou přímo proti světlu, které Bůh dal svému lidu, protože NEČTOU TY KNIHY, KTERÉ OBSAHUJÍ SVĚTLO A POZNÁNÍ** ať už formou upozornění, varování či napomenutí.“ Abychom obdrželi toto světlo, musíme ty knihy číst. Pozorujte, jak satan pracuje: „**Starosti světa, láska k módě a povrchní, nedostatečný vztah k Bohu, to vše odvádí naši pozornost od světla, které nám Bůh tak milostivě udělil. Zatímco knihy a časopisy, které obsahují lež a omyly obíhají celou zemí, světlo tak vzácné, přicházející od Božího trůnu, je ukryto pod nádobou.**“

Představte si, že bych tu měl takovou nádobu, vzal si tyto knihy a přikryl je s ní. Jak zvláštní! Přesto je to nebezpečí, proti kterému jsme varováni. Někdo vysvětloval, že taková nádoba, o níž hovoří také Ježíš, byla používána v obchodě k měření zboží, které se prodávalo či kupovalo, a že jedna z těch největších věcí, které brání Božímu lidu v jejich studiu těchto knih, je touha vydělat si peníze.

„**Tím nejposlednějším satanovým svodem bude to, že udělá svědectví Ducha Božího neúčinnými. Příklad 29:18 „Není-li žádného vidění, lid pustne.“ Satan bude pracovat velmi důmyslně, různými cestami a skrze různé prostředky se bude snažit zviklat důvěru ostatku Božího lidu v pravá svědectví... Bude zažehnutá nenávisť vůči svědectvím, která je satanická.**“ 1 SM 48. Zde vidíme tu otevřenou opozici, Istivé svody a starosti tohoto světa, které nepřítel používá, aby zabránil požehnání tohoto světla v našich životech.

Nyní se podívejme na radostnější obrázek. Zde je pohled na lid, „**ozařovaný světlem, nastřádaným za celé dějiny. Oni očekávají příchod našeho**

pána, Ježíše Krista.“ Zde je pro nás poselství: „Stále za Vás Bohu děkuji pro milost Boží, která vám byla dána v Ježíši Kristu. On Vás obohatil ve všem, v každém slovu i v každém poznání.“ 1. Kor 1:4-5. Jsou adventisté bohatí lidé? Ano, určitě. 6-8. verš „Neboť svědectví o Kristu bylo mezi vámi potvrzeno, takže nejste pozadu v žádném daru milosti a čekáte, až se zjeví náš Pán Ježíš Kristus. On vám bude oporou až do konce, abyste v onen den našeho Pána Ježíše Krista nebyli obviněni.“

Jsme bohatí podle toho, do jaké míry přijmeme tento dar do našich srdcí a životů. Vzpomínáte si, jak jsme četli, že zapečetění je v podstatě upevnění v pravdě, a to jak ROZUMOVÉ, tak DUCHOVNÍ, takže už nebudeme moci být zvikláni? Viděli jsme, jak máme být navěky upevněni, co se týče soboty a Božího zákona. Nyní vidíme, že je stejně důležité, abychom byli upevněni, na věky ujištění ohledně daru Božího Ducha – svědectví Ježíšova – Ducha proroctví. My jsme si povšimli, že je to skrze vidění Ježíše v sobotě, jak ji začneme milovat, a tak v ní budeme upevněni. Vidíme tedy, že i Duch proroctví je Ježíšovým svědectvím. Je to jeho milostný dopis poslední církvi. A když uzříme Ježíše v těchto svědectvích, zamilujeme si tento dar a budeme si více a více jisti o Jeho Božské inspiraci. A tak bude Duch svatý upevněn a Jeho svědectví potvrzeno i v nás.

Pán si přeje, aby jeho každá část v nás byla potvrzena. Přemýšlejte o Touze věků. Když studujeme těchto 800 stran o životě Ježíše Krista a díváme se na našeho drahého Pána a jeho život jakoby pod zvětšovací sklem, žaseme nad nádhernými detaily, které jsou přivedeny na světlo a jsme tak měněni do Jeho podoby. A tak „je v nás tento dar potvrzen.“

Ohledně knihy „Cesta ke zdraví a životní harmonii“ nám bylo řečeno: „Tato kniha obsahuje moudrost Velkého Lékaře.“ 9 T 71. Když přijmeme tyto rady, budou v nás potvrzeny. Budeme chodit ve světle o stravě i oděvu, o pohybu i odpočinku i o správném duševním smýšlení. Tím, že to budeme praktikovat, naučíme se pokoji, radosti a zdraví. Životu, který přichází skrze poslušnost. „A tak bude toto svědectví ve vás potvrzeno.“ Stejně tak tomu bude se všemi ostatními knihami. Je to vzácné a požehnané světlo!

Modlitba: Drahý Pane, my Ti děkujeme, že skrze Tvé vedení jsi nás ve své prozívatelnosti povolal, jako děti SVĚTLA. Jak se temnota snáší na tuto ubohou starou planetu, pomoz nám, abychom mohli den za dnem chodit s Tebou. A nauč nás, jak přivádět ostatní na tuto osvětlenou cestu. V Ježíšově jménu. Amen.

KOTVA

Zjevení Janovo 12:12 „Proto jásejte, nebesa a všichni, kdo v nich přebýváte! Běda však zemi i moři, neboť sestoupil k vám ďábel, plný zlosti, protože ví, jak málo času mu zbývá.“ 17. verš „Drak v hněvu vůči té ženě rozpoutal válku proti ostatnímu jejímu potomstvu, proti těm, kdo zachovávají příkázání Boží a drží se svědectví Ježíšova.“

Ďáblův hněv je někdy zjeven v jeho řevu, v otevřeném útoku. Ale kniha Zjevení odhaluje také jeho lstivé svody. On má spoustu pastí a léček. Když lovec touží polapit zvíře, které je složité chytit, rozloží větší množství pastí na různá místa blízko jejich pastvy, v doufání, že zvíře v úsilí vyhnout se jedné

pasti padne do jiné. Satan má spoustu pastí, spoustu metod, jak je psáno: „**On svádí svět.**“ Zj. 12:9.

Částí ekumenického hnutí, ve kterém si papežovi zastánci a tzv. protestanté podají ruce při prohlášení posvátnosti neděle, budou velké zázraky. Právě ony sehrají svou roli. **Zjevení Janovo 13:13-14 „A činí veliká znamení, dokonce i oheň z nebe nechá před zraky lidí sestoupit na zem. Bylo jí dáno dělat znamení ke cti první šelmy a svádět jimi obyvatele země.“** Tedy vidíte, že zázraky tvoří důležitou část ďáblova programu.

Obvykle myslíme na spiritistické síly, když čteme tyto verše. Spiritismus znamená: „**Jsou to duchové ďábelští, kteří činí zázračná znamení.**“ **Zjevení 16:14.** Jedním z jejich zázraků je zosobnit mrtvé. Nejsou ale omezeni jen na to. To největší falešné probuzení věků je právě před námi. Budou za ním ale stát stejní duchové, jako na spiritistických seancích. Ti stejní, kteří se zjevují v podobě odešlých mrtvých.

Ve Vítězství lásky máme jasnou předpověď toho, co je před námi. „**Nepřítel duší si přeje zabránit tomuto dílu a před tím, než přijde čas pro takové hnutí, bude se je snažit předejít tím, že uvede na svět jeho napodobeninu. V těch církvích, které může přivést pod svou moc svodů způsobí, že to bude vypadat, jako by bylo vylito Boží zvláštní požehnání. Bude zjeven domnělý náboženský zájem. Zástupy budou prohlašovat, že Bůh pro ně zázračně pracuje, zatímco ta práce bude jiného ducha. Pod náboženskou rouškou se bude satan snažit rozšířit svůj vliv na křesťanský svět.**“ GC 464.

Tedy to velké napodobení probuzení je přímo před námi. My do něj dokonce nyní vstupujeme. Co budeme ty a já dělat, když uvidíme, jak roste ve svém dosahu i síle? Povšimni si, že „zástupy budou prohlašovat, že pro ně Bůh zázračně pracuje, zatímco ta práce bude jiného ducha.“ Nezapomeňte, toto je ono, co zotročí celý svět. To je ta IDEA EKUMENISMU, co přitahuje všechny církve dohromady. Katolickou, protestantské a dokonce i svět ve velkém hnutí k přivedení pokoje a bezpečnosti. Ale v době, kdy téměř uspějí a budou říkat: „Už je to nadosah, co dělat s tou malou skupinkou lidí, která nechce jít s námi?“ Oni jsou jako trn v oku. Oni kazí celou tu věc. Proto bude rozhodnuto, zbavit se jich. Tehdy Bůh zasáhne a přijde náhlé zničení. Ale před touto hroznou katastrofou bude celý svět pohlcen v tomto velkém falešném náboženském probuzení.

Nemyslete si, že tato past nebude lstivě promyšlená. Nemyslete si, že to bude primitivní, hrubé a nepřitažlivé. Ježíš říká jasně, **že by byli svedeni i vyvolení, kdyby to bylo možné. Mat 24:24.** Proto tedy potřebujeme něco mimořádného, co nás připraví. A Bůh nám to daroval, o tom není pochyb. Tady je to, ve starém časopise „Přítomná pravda z března 1850“ nyní dostupném v přetisku článků Ellen Whiteové – „Review“. Kniha 1, str.11: „**Moji drazí bratři a sestry, toto je pro nás velmi důležitá hodina. Satan sestoupil na zem s obrovskou mocí a my musíme tvrdě usilovat a probít si naši cestu do království. Máme silného nepřítele v boji proti nám, ale i Všemohoucího Přitele, který nás chce chránit a posilovat v tomto konfliktu. Pokud budeme pevně zakotveni v přítomné pravdě a svou naději budeme mít, jako kotvu naší duše přichycenou za 2. oponu svatyně, ani ty nejrůznější větry falešného učení a jeho svody nás nepohnou. Tyto vzrušující a falešné reformace námi nepohnou, protože víme, že Pán domu vstal a v roce 1844 zavřel dveře 1. oddělení**

nebeského stánku a nyní můžeme s určitostí očekávat, že ostatní půjdou se svými stády hledat Pána, ale nenajdou ho, protože od nich odešel za druhou oponu. Pán mi ukázal, že ta moc, která je s nimi, je pouhá lidská síla a ne moc Boží.“ Toto nám otevírá nebe a ukazuje, že pokud je naše kotva za 2. oponou, pak nám neublíží tato falešná probuzení a reformace.

Co se vlastně děje v nebeské svatyni za 2. oponou? **Zjevení 11:19** „**Tu se otevřel Boží chrám v nebesích, a bylo v něm vidět schránu jeho smlouvy**“. Ostatek Božího lidu upírá své zraky do nejsvětější svatyně. Co tam vidí? Truhlu smlouvy – Zákon, 10 přikázání. Ano to je ten velký střed – Zákon ve svatyni svatých. A ten Zákon je právě tím, co tento zlý svět se všemi jeho „náboženstvími“ nechťejí. Oni se chtějí vzdálit od tohoto Zákona, a tak jim satan dává náboženská uspávadla nejrůznějších druhů. Ale ostatek Božího lidu, místo aby pil ten opojný nápoj Babylona, otevírá své mysli slávě, která září od Slitovnice.

Je tam ještě něco jiného kromě archy a Zákona. Je tam Člověk, stojící u Slitovnice. „**Z toho, co bylo řečeno, plyne: „Máme Velekněze, který usedl po pravici Božího trůnu v nebesích, jako služebník pravé svatyně a stánku, který zřídil sám Hospodin, a nikoli člověk.**“ Žid 8:1-2. Uvědomme si, že papežství je velkým systémem „napodobování“. Má kněze, kteří ale jsou tady na zemi a má zákon, jejich náhradu za Boží zákon v arše svatostánku v nebesích. Naopak ale zůstatek Božího lidu se dívá vzhůru. Jejich zraky jsou upřeny na Ježíše ve svatyni svatých. A tak jsou zachráněni od svodů papežství.

„**Ono (papežství) je připraveno na 2 třídy lidí, a tak zasahuje téměř celý svět. Čeká na ty, kteří se snaží zasloužit si své spasení vlastními skutky, a na ty, kteří chtějí být spaseni spolu se svými hříchy. To je tajemstvím jeho moci.**“ GC 572.

Podívejme se proto, jak nás připravuje Boží poselství ze svatyně, aby nás ochránilo před svody těchto dvou bludů. Přemýšlejme o skupině těch, kteří chtějí být zachráněni spolu se svými hříchy. Jak jasně toto poselství ukazuje, že pokud chce člověk najít spasení, musí přijít do svatyně, kde se nachází Zákon. Musí se s tímto Zákonem konfrontovat, musí činit pokání. Musí se vzdát svých přestoupení a vložit je na Beránka. Pak musí přijít zpět v Den smíření a připojit se k ostatním v zkoumání svého srdce a pokořování své duše a sledovat svatyni, když nejvyšší kněz vchází dovnitř, aby pokropil krví ve svatyni svatých. **3. Moj. 16:30** „**V tento den za vás vykoná smírčí obřady a očistí vás ode všech vašich hříchů. Budete před Hospodinem čisti.**“

Svatyně ukazuje, že Boží záměr je očistit svůj lid od hříchu. On se zbaví hříchu navěky. Tento program, který církev Říma nabízí lidem: hřešit a pak se kát a opět hřešit a činit pokání – to není pravé evangelium. Jediné, co se na té myšlence podobá evangeliu, je jistota, že naše hříchy jsou vyznány. Díky Bohu, že existuje něco více než jen odpuštění! Existuje SÍLA! Evangelium „**je tou mocí Boží ke spasení pro každého, kdo věří.**“ Řím 1:16.

Ale sledujte, když vy a já máme nějaký oblíbený hřích, na kterém chceme lpět, když máme nějaké slabosti naší lidské přirozenosti, které chceme omlouvat, satan má pro nás svou past připravenou. Ať už v papežství a nebo v jedné z těch dcer prostitutek, které pijí to stejné víno a opakují totéž poselství. Nalezneme jejich stopy a řekneme: „Toto je ta velká moc Boží, toto mi dává pokoj a vysvobození z konfliktu. Už nemusím více bojovat a zápasit s hříchem.“

Všechno, co musím dělat, je jednoduše věřit v Ježíše a budu spasen. Pán přece ví, že já jsem slabý, a tak i když pokračuji v hříchu, existuje pro mě řešení.“ Tento lstivý svod je tím, čemu dnes milióny věří.

My jsme byli v této věci varováni. „Nikdo nemůže mít duši přikrytou KRISTOVOU SPRAVEDLNOSTÍ, zatímco činí vědomý hřích anebo zanedbává povinnosti, o kterých ví. Bůh požaduje celkové odevzdání srdce dříve, než se může uskutečnit ospravedlnění. A proto, aby si člověk mohl uchovat ospravedlnění, musí žít v neustálé poslušnosti skrze aktivní živou víru, která se projevuje láskou a očišťuje duši.“ 1 SM 366. „Ať se nikdo nesnaží představovat myšlenku, že je málo nebo téměř nic, co člověk může udělat pro překonání hříchu. Protože Bůh nedělá pro člověka nic, bez jeho spolupráce... Nikdy nezanechejte ten dojem na lidských myslích, že je pouze maličko, nebo nic, co by člověk měl učinit, ale spíše učte lidi spolupracovat s Bohem, aby byli úspěšní v překonání hříchu.“ 1 SM 381. A pak následuje tento úžasný citát na straně 382, který vyzvedává Ježíšovy zásluhy a zároveň objasňuje, jaké je místo našich skutků. Jeho první část slyšíme často citovánu, avšak jeho závěr jen zřídka. Potřebujeme však obě: „Pokud ze srdce chceme poslouchat Boha, pokud vyvineme úsilí až k tomuto cíli, Ježíš přijímá toto smýšlení a snahu jako naši nejlepší službu a doplňuje ten rozdíl jeho vlastní Boží zásluhou. Ale nepřijme ty, kdo hlásají, že v Něj věří, a přesto jsou nevěrní přikázáním Jeho Otce. Slyšíme toho hodně o víře, ale potřebujeme slyšet daleko více o skutcích. Mnozí svádějí sami sebe tím, že žijí lehké, přizpůsobivé náboženství bez kříže.“ 1 SM 382.

Vidíte to varování? Babylon dnes jde cele za tímto jednoduchým náboženstvím. Vše, co stačí udělat, je jen přijít k oltáři, udělat rozhodnutí pro Krista, vyznat, že Ježíš vás přijal a pokračovat dál svou cestou. Nedělejte si starosti, jen pokračujte v pokoji. V tom je zrno pšenice a pytel plev, moji přátelé! Ó, jak moc potřebujeme ten pohled do Svatyně svatých, jak moc se potřebujeme dívat na archu a smlouvu v ní a rozpoznat, že soud zasedl, knihy jsou otevřeny a naše životy budou měřeny podle onoho zákona! Jak více se musíme přidržet té myšlenky, že plán spasení zahrnuje naše celkové uzdravení z moci hříchu. Jaké úžasné poselství je nám dáno! Ta moc existuje – tam ve svatyni svatých!

Ale nyní si povšimněte prohlášení, které Římsko-katolická církev na druhé straně připravila pro ty, kteří chtějí být spaseni ze svých zásluh. Je to skutečně lopotný systém skutků, vyžadovaný Římsko-katolickým rituálem. Jaké množství ceremonií, pokání, zíněných rouch, popele a všeho toho ostatního! No a k tomu existuje také protestantský protějšek. A to se může také nepozorovaně vkrást do našeho středu, do našich srdcí. Je to myšlenka, že něco co jsme udělali, nebo co můžeme udělat, nás spasí. Ale to je lež nepřítele. Luther s touto myšlenkou dlouho bojoval. A nakonec, když se na něj vylilo slavné světlo ospravedlnění skrze víru, prožil neuvěřitelný pokoj. To bylo to, co také tížilo Wesleyho, když toužil po spravedlnosti. Samotné slovo „Metodisté“ pak vzniklo z jejich metodicky vedených životů. Vidíte, oni toužili mít všechno v pořádku. Čtete Velký spor věků, kapitolu o pozdních anglických reformátorech. Sledujte ten zápas, který Wesley měl a světlo, které obdržel.

Naše nejlepší snaha o dosažení úrovně dokonalosti samotné, naše úsilí o zachování Božího zákona nás může vést do této pasti, kterou připravil náš nepřítel, abychom se spoléhali na vlastní zásluhy.

„Jsou zásadoví, svědomití lidé, kteří důvěřují částečně Bohu a částečně sobě. Nevzhlížejí k Bohu, aby je chránil svou mocí, ale spoléhají se na vlastní ostražitost proti pokušení a na vykonávání určitých povinností, aby byli Bohem přijati.“ Takoví musí mít svou modlitbu každý den v určitou dobu a pročíst tolik a tolik kapitol Bible, jinak by měli komplex viny. To pochází z Říma, přátelé. „V takové víře neexistují žádná vítězství. Takoví lidé se lopotí a bezúčelně, jejich duše jsou v neustálých poutech a nenacházejí pokoj, dokud své břímě nesloží u nohou Ježíšových.“ 1 SM 853.

A jakým způsobem odpovídá svatyně na tento problém? Když se podíváme tam vzhůru, nevidíme jen Zákon, ale i Slitovnici. Nevidíme pouze nařízení, ale vidíme také Velekněze nesoucího nejen naši přirozenost, ale zároveň i Božskou přirozenost. Vidíme Ho, jak zvedá své poraněné ruce a kropí krev na Slitovnici, a tak poznáváme, že právě díky Jemu je tam náš vstup otevřen. Víme, že naše vítězství je skrze Jeho krev. Tím nesnižujeme ani ony svaté nároky, ani se jich nesnažíme dosáhnout ve vlastních silách. Nýbrž důvěřujeme v Ježíše, který Jediný nám přináší vítězství.

Falešná probuzení pak námi nepohnou tak dlouho, dokud naše kotva bude zachycena za 2. oponou. Pavel hovoří o těch, „kteří utekli od útočiště, aby se chopili naděje, která je jim dána.“ Utekli? Kam? Tam, „kam první za nás vstoupil Ježíš, kněz navěky, podle řádu Melchisedechova,“ Žid 6:18-20. A tak místo opíjení se vínem Babylona, místo toho, abychom si plnili naši mysl myšlenkami, které dnes zaplavují náboženský tisk, nás dnes vyzývám: „Obraťme se k poselství knih Zjevení, Židům, 3. Mojžíšovy a Daniele. Obraťme se k Velkému sporu věků a Zkušenostem a viděním. Naplníme svou mysl těmi slavnými pravdami o svatyni, které nás činí a udržují zvláštním Božím lidem. Upřeme svůj zrak na Ježíše ve svatyni svatých a budeme ochráněni od svodů, které uvedou celý svět do zajetí.“

Modlitba: Drahý Pane, my Ti děkujeme, že Boží stánek v nebi je otevřen. Když tam hledíme, vidíme nejen svatý Zákon, který nás vede k dokonalosti, ale vidíme i našeho Velekněze, který dal svůj vzácný život, aby nás do dokonalosti přivedl. Jsme si jisti, že On, který v nás začal dobré dílo, dovede je až do dne svého příchodu. A za to Ti děkujeme. V Ježíšově jménu. Amen.

LÉK

Přicházíme k naší poslední přednášce v této důležité sérii o „Děsivém překvapení“ a o tom, jak mu uniknout. Titovi 2:11-14 „Ukázala se Boží milost, která přináší spásu všem lidem a vychovává nás k tomu, abychom se zřekli bezbožnosti a světských vášní, žili rozumně, spravedlivě a zbožně v tomto věku a očekávali blažené splnění naděje a příchod slávy velikého Boha a našeho Spasitele Ježíše Krista. On se za nás obětoval, aby nás vykoupil ze všeho hříchu a posvětil za svůj vlastní lid, horlivý v dobrých skutcích.“

To je požehnaná naděje! Povšimněte si, že její výsledek je zjeven v životech Božích dětí. Jsou učiněni „zvláštním lidem“. Některé další překlady říkají: „lidé, kteří obzvláště mají být Jeho“ nebo „lidé, kteří mají být jeho zvláštním způsobem.“

Čím více je svět přetvářen velkým nepřítelem, ti, kteří jsou skutečně dětmi Božími, budou zvláštním Božím vlastnictvím. „Velké dílo musí být vykonáno

k představení spasitelné pravdy evangelia všem lidem. To je prostředek, určený Bohem k zastavení přílivu morálního úpadku. Je to Jeho prostředek k obnovení Jeho charakteru v člověku. Je to Jeho LÉK proti porušení pořádku v celém vesmíru.“ 6 T 11. To je to, co potřebujeme vidět. Boží lék. Svět má svůj program, ve kterém se pokouší vyléčit své bolístky. Papežství se pokouší ukázat člověku cestu pokoje. Americký národ zkouší demonstrovat „onu velkou společnost“, ale všechny tyto lidské plány zklamou. Přesto však má Bůh lék. Je jím evangelium, které se soustředí na toto poslední pokolení v trojnásobném poselství ze Zjevení 14.

Povšimněte si „je to Jeho lék proti porušení pořádku v celém vesmíru. Je to moc, která vede lidi společně k jednotě. Představení těchto pravd je posláním trojandělského poselství. Pán zamýšlí a má v úmyslu, aby prezentace tohoto poselství byla nejvyšším a největším dílem, uskutečněným ve světě této doby.“ 6 T 11.

Řekněte mi, když to trojandělské poselství je pravda, určená Bohem k uskutečnění tak úžasného záměru, co bude mým i Tvým posláním? Bude jím hlásat toto poselství. „Trojandělské poselství má být tím nositelem a centrem našeho varování. Nemáme se vměšovat do závěrů z nepodstatných, postranních učení.“ TM 331. Přitom ale na každém rohu je možností postranních témat, dožadujících se pozornosti. Ale Boží lidé uprostřed všeho toho zmatku si zachovají svá srdce povznesená, své oči upřeny na Boží stánek v nebi a jejich hlasy zvučí v trojnásobném poselství ze Zjevení 14. Proč? Protože ono je LÉKEM proti narušení pořádku v celém vesmíru. „Díky Bohu, že Jeho milost se snesla na svět s uzdravením pro celé lidstvo.“ Titus 2:11. Všechny bolístky světa, tělesné, duševní, duchovní, politické, sociální, ekonomické mohou být uzdraveny přijetím tohoto velkého trojnásobného poselství ze Zjevení 14. To je skutečná cesta k pokoji. To je ta pravá cesta k velké společnosti. Neexistuje žádná jiná. Jsme o tom přesvědčeni? Ó, kéž nám Bůh pomůže, abychom byli.

Vezměme si tento úžasný citát. „Se zvláštním záměrem byli Adventisté sedmého dne oddělení jako správci a nositelé světla. Jim bylo svěřeno poselství varování pro hynoucí svět. Na ně svítí nádherné světlo ze slova Božího. Byla jim svěřena práce vznešenějšího a posvátnějšího významu. Je to hlásání 1., 2. a 3. andělského poselství. Neexistuje jiná práce tak obrovského významu. Nemají dovolit ničemu jinému, aby to pohltilo jejich pozornost. Nemají se spojovat do spekulací, ani vcházet do podnikání s nevěřícími, protože by jim to bránilo v práci, kterou jim svěřil Bůh.“ 9 T 19.

Co je tedy naší prací? Oznamovat toto poselství. Proto jsme tady. To bylo také Noemovou prací před mnoha léty. I jemu bylo dáno poselství a práce. Co byste si mysleli, kdybyste našli Noeho zaneprázdněného businessem a spekulacemi, takže by měl pouze několik hodin týdně, které by mohl věnovat stavbě archy a kázání poselství? Jaký by v tom byl rozpor a výsměch. Tady jsou lidé, určení v tomto posledním pokolení, aby dělali totéž, co dělal Noe ve své době – hlásali poselství, které odpoví na světové problémy. Nemáme dovolit ničemu, aby nás od toho odvedlo.

A opět ten „3. anděl, který letěl uprostřed nebe, zvěstoval Boží přikázání a svědectví Ježíšovo, reprezentuje naši práci.“ 5 T 383. Co ten anděl dělá? Letí s rádiovými vlnami, skrze televizi, tryskovými letadly, letí s milióny stránek literatury. Milí přátelé, zapamatujte si ale, že i s těmito úžasnými komunikačními

prostředky jsou duše shromažďovány po jednom. Je to srp, který shromažďuje úrodu, abychom se s nerozdělenou pozorností soustředili na prožívání a hlásání toho velkého poselství ze Zjevení 14.

Představte si motor, baterii, nějaká kola a jiné náhradní díly. Můžeme nějak využít takové věci? Velice těžko, budou-li odděleně od těch ostatních. Ale při jejich organizovaném spojení dají dohromady automobil, který nás může vozit ulicemi. Ty pravdy velkého poselství ze Zjevení 14 patří DOHROMADY a jedině, když je vidíme jako celek, můžeme rozeznat jejich plný význam. Jedině když je představujeme dohromady, mají v sobě MOC.

Například záležitost soboty. Je-li tu něco, proč jsou Adventisté sedmého dne známí, je to pravda o sobotě. Ale nyní sledujte – hovoří se zde o jednom muži, který hlásal sobotu, ale neobsáhl určité ostatní body. „Co se týče soboty zaujímá stejný názor, jako Baptisté sedmého dne. Pokud oddělíte sobotu od ostatních poselství, ztratí svou moc. Ale pokud je spojena s poselstvím 3. anděla, doprovodí ji moc, která přesvědčí nevěřící a vyvede je se silou obstát, žít, růst a kvést v Pánu.“ 1 T 337.

Kde je ona moc soboty? Je to ve spojení s ostatními poselstvími ze Zjevení 14. „Pokud oddělíte sobotu od ostatních poselství, ztratí svou moc.“ Poselství pro tuto hodinu není jen 7. den sobota. Pomyslete na Židy, kteří měli sobotu po mnohá pokolení. Před nedávnem jsem v neděli ráno navštívil synagogu, abych si tu stavbu prohlédl. A viděl jsem, že tam právě probíhaly jejich třídy nedělní školy. Dokonce jejich pobožnosti byly v neděli. Tady tedy vidíme, že poznání o sobotě jako dni odpočinku, je nedostatečné. Je to sobota, tak jak je umístěna mezi pravdy trojnásobného poselství, ve všem se skrývá Boží moc.

Povšimněte si, první poselství zní: „Uctívejte Stvořitele“, druhé zní „Babylon padl – vyjděte z něho lidé můj“ (velké znamení Babylona je spojeno se sluncem a slunečním dnem) a to třetí poselství je specifické varování proti „znamení šelmy“ – falešné sobotě. Sobota vystupuje ve všech těchto třech poselstvích. Je tedy důvod pro její zdůraznění. Ve světě žije mnoho lidí, kteří věří, že sobota je biblickým dnem odpočinku, ale nic v tom nedělají. Ale když ji uvidí zasazenou mezi pravdami poselství ze Zjevení 14, bude zjevena s takovou mocí, která přesvědčí nevěřící, dokonce i ty zatvrzelé proti Bohu a vyvede je ven, aby přijali toto poselství a chodili ve světle.

Čím více budou zdůrazňovány myšlenky stvoření versus evoluce, soboty kontra znamení šelmy, věrnosti Bohu proti věrnosti papeži, bude stále více a více důležité, představit sobotu, zasazenou do kontextu těchto poselství ze Zjevení 14. A to je pravda o každém z těch velkých pilířů naší pravdy. Jedna totiž podepírá druhou. Všechny jsou částí té velké Boží pravdy.

„Budeme v bezpečí jen tehdy, budeme-li hledat pravdu zjevenou v Božím slově jako skrytý poklad. Předmět soboty, lidská přirozenost, svědectví Ježíšovo – to jsou ty velké a důležité pravdy, kterým musí být porozuměno. Ony, tak stejně jako KOTVA, udrží Boží lid v čase soužení.“ 1 T 300. Jaké jsou ty tři, zde zdůrazněné pravdy? Sobota, přirozenost člověka a svědectví Ježíšovo. Tři velké pravdy, které jsou KOTVOU, jež udrží Boží lid. Sobota nás bude chránit od znamení šelmy, které je znamením světového spolčení se proti Bohu. Přirozenost člověka nás ochrání v otázce spiritismu, který je mocí toho velkého spolku. Svědectví Ježíšovo, kterým je Duch proroctví je prostředkem,

skrže který byly odhaleny satanovy plány a zjeveny plány Boží. Tento dar nám dává jistotu o této pravé církvi. Vidíte tu kotvu, tu moc, jimiž nás tyto pravdy udržují? Všechny patří dohromady, jako část toho velkého poselství ze Zjevení 14.

„V Božím slově je obsaženo mnoho vzácných pravd, ale je to právě přítomná pravda, kterou Boží stádo potřebuje dnes.“ Zkušenosti a vidění (EW) str. 63. Ó milí přátelé, mohlo by se stát, že bychom dokonce i při studiu Písma nepochopili jeho pravý význam? Copak to není tak, že když byl Ježíš na zemi, nechodil do Rabínských škol, i když se tam studovaly starozákonní Písma? Do svých 12 let musely děti znát 1. – 5. knihu Mojžíšovu. Proč tam tedy Ježíš nechodil? Protože právě, když studovali Písma, byla se slovem Božím smíšena lidská spekulace. Takže pak nebylo možné rozlišit mezi těmi dvěma, a tak rabíni neaplikovali správně starozákonní proroctví do doby, ve které žili.

A také dnes jsou milióny lidí v populárních církvích, kteří studují Bibli. Kazatelé z ní čerpají své texty, a přesto, co se týče té dnešní doby – je pro ni „konkrétní poselství.“ „Taková témata jako je svatyně ve spojení s 2300 dny, Boží přikázání a víra Ježíšova... dávají základ víře, jež nemůže být zpochybněna a také jistotě budoucí slávy. Často jsem viděla, že toto byla ta základní témata, nad nimiž by měli Boží poslové přemýšlet.“ EW 63.

Adventistické poselství je zde nejen proto, aby hlásalo, že Kristus přijde brzy, ale i proto, aby ukázalo na otevřené dveře v nebeské svatyni. Ukazuje na Zákon v arše úmluvy, na Sobotu v onom Zákoně a na Ježíše – Velkého Stvořitele a našeho Spasitele, který nás může pozvednout z hříchu a učinit nás tím, čím je On sám. Ukazuje nám, že Ježíš poslal svého anděla v těchto posledních dnech se zjevením skrže dar proroctví a odhaluje nám plány satana v jeho mistrovském díle spiritismu a papežství. Toto jsou ty velké pravdy, které dohromady tvoří program, jež Bůh používá, aby připravil lidi pro Jeho 2. příchod.

Chtěl bych si nyní povšimnout, jak je v tom všem představen Ježíš. Skutky apoštolské 4:12 „V nikom jiném není spásy, není pod nebem jiného jména, zjeveného lidem, jímž bychom mohli být spaseni.“ Ale abychom mohli prožít plnost spasitelné Kristovy moci v tomto posledním pokolení, abychom mohli být mezi těmi lidmi, co chodí v plném světle, i když svět klesá stále do větší temnoty, potřebujeme znát Ježíše, tak jak se zjevil v tomto poselství.

Podívejte se na svou ruku, na palec a ostatní 4 prsty. Chtěl bych, abyste si jen zkusili spojit tyto prsty s rozdílnými pilíři pravdy, které zjevují Ježíše. Představte si dlaň, jako nataženou Ježíšovu ruku k pozvání a palec, jako onu velkou pravdu, zjevenou v jeho nastávajícím 2. příchodu. Není to dobrá zpráva? „Návrat Krista na náš svět nebude dlouho zdržován. Nechť je to společný jmenovatel každého poselství.“ 6 T 406. Řekněte mi, mohli byste představovat ty velké pravdy a vynechat z nich Ježíše? Ne.

Nyní si vezměte svůj ukazováček. Ten bude představovat druhý velký pilíř – tu radostnou zprávu o svatyni. Co nacházíme, když se podíváme na svatyni? Vidíme beránka a kněze. Koho představuje ten beránek? Jan 1:29 „Hle, beránek Boží, který snímá hřích světa.“ A koho reprezentuje ten kněz? Židům 4:14 „Protože máme mocného velekněze, který vstoupil až před Boží tvář, Ježíše, Syna Božího...“ Můžete hlásat poselství o svatyni a vynechat z něj Ježíše? Co by nám zbylo? Stoly a nábytek. To je vše. Hovořte o významu

Ježíše v tomto poselství. Vždyť On je tam pro nás přátelé. Jen jej nevynechávejte z toho poselství.

Třetím bodem je sobota. V ní je obsažena pečeť, která označuje Boží lid jako zvláštní, jiný než ten ve světě. Adventisté sedmého dne to je jeden z těch velkých pilířů tohoto poselství. Je v něm Ježíš? Kdo je tím Stvořitelem? **Koloským 1:16 „Neboť v Něm bylo stvořeno všechno“**, říká Pavel. A to nejen sobota jako památka na stvoření, ale také, jak píše **Ezechiel 20:12** jako znamení Božího lidu. **„Dal jsem jim také své dny odpočinku, aby byly znamením mezi mnou a jimi, aby věděli, že já Hospodin je posvěcuji.“** Kdo je tím Posvětitel? Ježíš sám. **„Ten Velký pastýř ovcí, náš Pán Ježíš, pro krev stvrzující věčnou smlouvu, vás posílí, abyste ve všem dobrém plnili Jeho vůli.“** **Židům 13:20-21**. Je tedy Ježíš v Sobotě? Ano, určitě. On je tím Stvořitelem a také Posvětitel. Hovořte o Ježíši a vyvyšujte Ho v tomto poselství. On je uprostřed něj a vy byste museli udělat příšerný chirurgický zásah, abyste Ho z ní odstranili.

Nyní čtvrtý bod – svědectví Ježíšovo, kterým je Duch proroctví. Ze Zjevení 12:17 víme, že je to jedna z velkých důležitých pravd. Je Ježíš uprostřed Ducha proroctví? Co je vlastně Duch proroctví? „Svědectví o Ježíši.“ Zjevení 19:10. **„Já, Ježíš, posílám svého posla, aby Vám dosvědčil tyto věci.“** **Zjevení 22:16**. Toto je velký nebeský důkaz Kristovy lásky ke své církvi ostatků. Jsou to dopisy plné lásky od Nebeského Ženicha pro svou pozemskou nevěstu. Ano, Kristus je uprostřed těchto poselství.

Poslední prst představuje poslední bod – lidskou přirozenost, jeho stav po smrti. Je našim poselstvím pouze to, že mrtví po smrti spí a nic neví, anebo i to, že Bůh nám dal věčný život ve svém Synu? **„Ten, kdo má Syna, má život. Ale ten, kdo nemá Syna Božího, nemá život.“** **1. Jan 5:12**. Kristus, jako Dárce života, Stvořitel, který nám na počátku dal život i jako Ten, který ho i nyní udržuje a při svém příchodu nám dá jeho nesmrtelnost. Kristus je tam. A právě Ježíš má být v tomto poselství vyvýšen. On je uprostřed něj, proto Ho od něj neoddělujte.

To je těch 5 velkých mezníků, pilířů pravdy. Dejte je dohromady v jedno poselství ze Zjevení 14 a dostanete ruku, která vás jistí a vede do nebe. Ruku, která vám ukazuje cestu do Božího města, ruku nataženou v laskavém pozvání, ruku Ježíše. Ó přátelé, pro co jiného bychom měli žít, než proto, abychom hlásali toto poselství. Co myslíte?

Titovi 2:11 „Ukázala se Boží milost, která přináší spásu všem lidem.“ Tato milost je velmi praktická. Není to jen pouhý řetězec pravd a doktrín, ale je to přímo způsob života. Zamyslete se například nad našim velkým dílem střídmosti a zdravotní reformy. Je i tohle částí našeho poselství? Ano, určitě. V prvním poselství se říká: **„Pokloňte se před Tím, kdo učinil...“** Ten, který „učinil“, je také autorem nejvznešenějšího výtvaru – lidského těla. Pokud Ho tedy máme uctívat jako našeho Stvořitele, budeme s Ním spolupracovat i v péči o své tělo.

Ve druhém andělském poselství se říká: **„Nepijte víno Babylona.“** To jistě zahrnuje také ony doslovné, toxické nápoje, nabízené lidem dneška. K tomu, aby toto poselství mohlo být doceněno a skutečně poznáno, je třeba střízlivých lidí.

Třetí poselství představuje lidi, kteří „zachovávají Boží přikázání a mají víru Ježíšovu.“ A ony zákony, týkající se našeho zdraví, jsou součástí Jeho přikázání tak stejně, jako ty duchovní.

Není to právě to poselství o odchodu z měst, které je součástí poselství třetího anděla? Studovali jsme o onom blížícím se ekonomickém tlaku pracovních unií a vlád světa, které se spojí, aby lidem vnutili znamení šelmy. Co nám k tomu řekl Ježíš, skrze svého posla? „Ven z měst! To je moje poselství.“ Naučte se pěstovat vaše vlastní ovoce a zeleninu, abyste se připravili pro onen bojkot. Vidíte, máme dělat něco praktického, když přijmeme toto poselství.

Všechny body pravdy a také praxe, nalezené v poselství ze Zjevení 14, tvoří tedy velký Boží program pro poslední dobu a jsou velmi potřebné. Toto poselství k nám přichází přímo ze srdce a z rukou Pána Ježíše.

Modlitba: Drahý Pane, děkujeme Ti za zjevení Ježíše Krista a za tu velkou příležitost rozdělit se s celým světem o tuto nebeskou naději, o poselství, které znamená život nyní a také navěky. Pomož nám prosím odstranit z našich životů každou věc, která Ti překáží. Zachovej nás soustředěné na práci, kterou jsi nám svěřil. Pomož nám nést lidem toto poselství. A kéž se setkáme ve slávě, která se již brzy má zjevit. V Ježíšově jménu. Amen.

Obsah:

Pokoj a bezpečí	3
Cena pokoje	7
Past	11
Příprava	15
Znamení	19
Světlo	23
Kotva	26
Lék	30